Edini slovenski dnevnik
-: v Zedinjenih državah. :-
Velja za vse leto . . . $3.00
-: Ima 10.000 naročnikov :-

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
-: in the United States :-
Issued every day except
-: Sundays and Holidays :-

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 271. — ŠTEV. 271. NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 18, 1913. — TOREK, 18. NOVEMBRA, 1913. VOLUME XXI. — LETNIK XXI.

Huerta pripravljen na vse. Tujci zapuščajo deželo.

KONSTITUCIONALISTI V NOGALES SE POGAJAJO Z OSEBNIM ZASTOPNIKOM PREDSEDNIKA WILSONA. GOVERNER DRŽAVE TEXAS JE IZJAVIL, DA SE BO MORAL SAM BRANITI, ČE MU WASHINGTON NE PRISKOČI NA POMOČ. VEST O HUERTOVI RESIGNACIJI. ZA SLUČAJ BLOKADE. POSLANIKI OSTANEJO NA SVOJIH MESTIH. "MEHIKANCI NISO NOBENI SUŽNJI."

Mexico City, Mehika. 17. nov. Danes precej pozno zvečer se je organiziral nov kongres. Za začasnega senatnega predsednika je bil izvoljen general Francisco Prouces; formalna otvoritev kongresa bo najbrž v četrtek.

Predsednik Huerta je danes razpravljal v krogu svojih ožjih prijateljev, kaj bi bilo za storiti, če bi začele Zdr. države intervenirati. Izjavil je odločno, da kaj takega pod nobenim pogojem ne bo trpel.

Nekateri so prepričani, da bodo Zdr. države zablokirale vsa važnejša mehiška pristanišča.

Po mestu se je razširila govorica, da namerava Huerta v četrtek, ko se bo sestal kongres, resignirati. To vest so raztrosili člani poslanske zbornice; skoraj gotovo ne bo veliko resnice na tem.

Do četrte ure popoldan se situacija ni popolnoma nič spremenila; odnošaji v glavnem mestu so normalni.

Mexico City, Mehika. 17. nov. V mestu se nahajajo še vsi inozemski poslaniki in bodo ostali tudi za slučaj intervencije.

Tujci zapuščajo z mrzlično naglico deželo; vsi vlaki, ki vozijo v Vera Cruz, so prenapolnjeni. Ameriški begunci, ki prihajajo sem iz manjših krajev so prepričani, da je dosegla situacija zelo akuten štadij.

Nogales, Sonora, 17. nov. — Zastopnik predsednika Wilsona, Wiliam Bayard Hale, je danes konferiral s Franciscom Escudero, Carranzovim ministrom.

Jasno je, da je ustaše zelo navdušilo zavzetje Juareza; orožja in municije od Zdr. držav menda ne bodo potrebovali.

Pri omenjeni konferenci je rekel zunanji minister Escudero, da bodo pogajanja v teku 24 ur končana. toda za konečni uspeh ne ve kakšen bo.

Včeraj zvečer je dobival Hale iz Washingtona dolga brzojavna poročila.

"Želimo, da bi bila pogajanja prejkomogoče končana" — je rekel zunanji minister, "ker potem moramo začeti z rekonštrukcijo Mehike. Orožja od Zdr. držav ne potrebujemo mi bomo zmagali tudi brez njega.

Sem je dospelo neoficielno poročilo, da je mesto Chihuahua zavzeto. Vojni department dobiva s severa le malo poročil.

Razmere v Tuvpamu, centrumu petrolejskega okrožja, so precej napete. Ustaši silijo prebivalstvo, da mora zapreti vse vrelce in zapustiti okrožje.

Vera Cruz, Mehika, 17. nov. Na parniku "Espague" je dospel semkaj Manuel Garza Aldape, prejšnji notranji minister mehiškega kabineta. Odtukaj bo odšel v Pariz, kjer bo prevzel mesto mehiškega poslanika.

Mexico City, Mehika. 17. nov. "Imparcial" je priobčil dolg članek glede kongresa; med drugim pravi:

Ta mehiški kongres se ne dopade mogočni osebi v Beli Hiši, ki nas smatra za sužnje. Ne, mi nismo sužnji, mi smo potomci plemenitih junakov, čijih spomeniki stoje po visokih Andah.

Naš veliki predsednik je odločen mož. Za narod je boljše, da je mrtev, kot da postane odvisen. Naše zahteve so pravične, vstrajali bomo toliko časa. dokler ne dosežemo zaželjenega.

Predsednik Huerta je pripravljen na vse. Šele če Amerikanci začno z vojno, bodo videli, s kom imajo opravka!

El Paso, Texas, 17. nov. Odkar je zavzel Francisco Pancho Villa mesto Juarez, je bilo že tam ustreljenih 11 viših častnikov. Pri zavzetju mesta je našlo smrt 23 Amerikancev.

Ker trupla še niso vsa pokopana, se je začel razširjati po mestu grozen smrad. General Villa se je izrazil, da pride vkratkem v mesto še ostali del njegove armade in vsa artilerija.

Morilec Schmidt.

Jutri se začne obravnava proti Hansu Schmidtu, morilcu Ane Aumuellerjeve. Predlog zagovornika G. Koelbla, da bi se obravnava preložila za en mesec, je bil zavrnjen.

Princezinja se noče pobotati.

Stockholm, Švedsko, 17. nov. Švedski princ Wilhelm in njegova ločena soproga velika kneginja Marija Pavlovna se skoraj gotovo ne bosta nikdar več pobotala. Lepa carjeva nečakinja se noče pod nobenim pogojem več vrniti k svojemu možu. Pravi, da ji je v švedski prestolici preveč dolgočasno. Sedaj občuje z nekim slikarjem in je vedno rada v družbi umetnikov.

!! MOHORJEVE KNJIGE !!

Mohorjeve knjige so došle ter smo jih pričeli danes razpošiljati

Knjige so sledeče:

1. Koledar za leto 1914.
2. Pravljice.
3. Zgodovina slovenskega naroda.
4. V tem znamenju boš zmagal.
5. Mlada Breda.
6. Zorislava. Povest iz davnih dni.

Vseh šest knjig pošiljamo poštnine prosto za 1.30.

SLOVENIC PUBLISHING CO., 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

United Cigar Stores Co.

Washington, D. C., 17. nov. — Kongresnik Reilly iz Connecticuta je danes predložil kongresu resolucijo v kateri zahteva, da se mora takoj preiskati poslovanje United Cigar Stores Co.; on je mnenja, da firma krši antitrustno postavo.

Volitve v Portugalu.

Lizbona, Portugal, 17. nov. — Pri včerajšnjih volitvah je zadobila vladna stranka povsod veliko večino. Po nekaterih krajih so se vršili veliki kravali; nekaj oseb je mrtvih, precej ranjenih.

Predrzen ulom.

V East New Yorku ima na Atlantic Ave. Harry Goodman veliko trgovino. Včeraj ponoči so izrezali tatovi v izložbenem oknu precejšnjo luknjo, skozi katero se je splazil eden izmed njih v lokal. Odnesel je za kakih $500 blaga. Čudno je, kako da se je zamogel izvršiti vlom. ker je Atlantic Ave. zelo prometna ulica.

Urednik Glass postane senator.

Brimingham, Ala., 17. nov. — Governer D'Neal je imenoval na mesto zamrlega zveznega senatorja Johnsona Franka P. Glassa. Glass je urednik tukajšnjega dnevnika.

Iz Calumeta.

Štrajkarji so se zopet resno spopadli s pomožnimi šerifi. Konvencija Amer. Federation of Labor.

Calumet, Mich., 17. nov. — Pri Quincy-premogorovu je prišlo danes do hudega spopada med štrajkarji in pomožnimi šerifi. Obe stranki sta streljali z revolverji. Pomožni šerif Harry Barker je težko ranjen v spodnji del telesa, dočim so dobili trije štrajkarji le lahke poškodbe. Štrajkarji so šli po cesti in srečali oddelek stavkokazov. ki so se hoteli podati na delo. Stavkarji so takoj navalili nanje, toda šerifi so jim še pravočasno priskočili na pomoč. Prvi so začeli streljati štrajkarji. Pri tej priliki je bilo aretiranih šest oseb.

Seattle, Wash., 17. nov. — Na konvenciji American Federation of Labor je danes predložila eksekutivna oblast svoje resolucije Med sprejetimi resolucijami je bila tudi ona, v kateri se poziva zakladničarja, da naj uveljavi postavo proti uvozu onih predmetov, ki jih izdelujejo kaznjenci.

Od začetka se je mislilo, da hoče predsednik Gompers resignirati, toda ta vest se je izkazala kot neresnična.

Pri popoldanski seji je govorilo več govornikov; vsi so obsojali stališče, ki so ga zavzeli gospodarji bakrenih rudnikov v Michiganu.

Smrt v plamenih.

Ossining, N. Y., 17. nov. Včeraj je nastal na stanovanju 82-letne starke Mrs. Mary Hopper ogenj, ko je bila slednja sama doma. Dasiravno je zapazila preplašena ženica še pravočasno pretečo nevarnost, in je klicala ljudi na pomoč, je zabredla naravnost v ogenj, ker je bila popolnoma slepa. Policija je našla nesrečno starko sredi razvalin do cela sežgano.

Sumljiv človek.

Washington, D. C., 17. nov. — V grmovju južno od Bele Hiše so zasledili sumljivega možkega, ki se je izdal za Clyde Wythersa. Ko so ga zaslišali, ni hotel izpovedati, zakaj se je klatil v bližini Bele Hiše. Baje je pobegnil iz neke norišnice.

Pridelovanje sladkorne pese se ne iplača več.

Chicago, Ill., 17. nov. — Danes so tukaj zborovali tovarnarji, kateri izdelujejo iz pese sladkor. Izvolili so nove uradnike za leto 1914. Več zastopnikov je zagotavljalo, da bodo najbrže prihodnje leto poslednjič izdelovali sladkor iz pese; leta 1916 pa ne bode to več mogoče vsled prevelike konkurence sladkornega trsja. Za izdelovanje pese v sladkor je naloženih 100 milijonov dolarjev in bodo skušali ta kapital kako drugače obrestonosno izrabiti.

Velika množina dinamita.

V brivnici Harrisa Christopulosa št. 5 Washington St. v New Yorku je našla policija zaboj, v katerem je bilo 100 dolgih patron dinamita. Inšpektor Eagan se je izrazil, da bi se s tem dinamitom dalo razstreliti velik del spodnjega Manhattana. Brivec je rekel. da je pustil pri njem zaboj nek tujec.

Samomor dečka.

Orange, N. J., 16. nov. — Tu se je danes zastrupil s plinom komaj 14 let stari deček John C. Kopp, stanujoč na 199 Alden St. Samomor je izvršil vsled dolgotrajne, neozdravljive bolezni. Pred smrtjo je napisal še svoji materi ginljivo pismo, proseč isto naj mu odpusti ta čin. Mladi Johnny je obhajal ravno danes svoj 14letni rojstni dan.

Krvava tragedija.

Nesporazum v zakonu vzrok groznega čina. Mož je pobil ženo s sekiro in si prerezal vrat.

Ko je prizadel včeraj zvečer Joseph Gerdhard s štv. 493. vzh. 156. cesta, Bronx, svoji ženi s sekiro več težkih ran, si je sam prerezal s žepnim nožem vrat. Umrl je na poti v Bellevue Hospital.

Ženo so v bolnišnici takoj posadili na operacijsko mizo. Bila je brez zavesti in po mnenju zdravnikov ne bo ozdravela, ker ima črepinjo dvakrat prebito.

Kot sta izpovedala dva očividca Morros Stern in njegova žena, je sedel par na klopi v Square Parku. Soprog je ženi neprestano nekaj očital, dočim ona ni hotela ničesar pripoznati. Naenkrat je potegnil izpod suknje malo sekirico in zamahnil parkrat po ženi, ki se je opotekla in padla na tla. Ko je hotel Stern planiti na divjaka, je ta že vzel iz žepa nož, si prerezal vrat in padel ves okrvavljen na svojo ženo.

Kot se je pozneje dognalo, sta živela v naprestanem prepiru od onega časa, ko jima je umrla 9-letna hčerka Josipina.

Čebula — poročno darilo.

Washington, D. C., 17. nov. — Neki neznan "prijatelj" je poslal predsednikovi hčeri pet bušljev Bermuda-čebule. Zanimiva so tudi druga poročna darila, ki jih je dobila pred kratkim: petdeset funtov težak hleb sira, šest zabojev mila, konserve, umivalni prašek in različna kuhinjska posoda.

Tammany Hall je izdala za volitve $203,000.

Albany, N. Y., 17. nov. — Zadnje mestne volitve v New Yorku so veljale Tammany Hall organizacijo nič manj nego $203,000 in kljub tej svoti je propala. Samo za tiskovine, to je za okrožnice in poštnino, so izdali $63,000. (Lepa svota! Ako bi šlo za podporo brezposelnih delavcev, bi pa ti politični grafterji ne izdali niti centa. A tu je šlo za masten "graft" in ne za človekoljubje, to je pa vse kaj drugega!)

Vsled domotožja v smrt.

22letna Jennie Drell, ki je prišla pred kakimi tremi meseci iz Rusije v New York, je spila včeraj dozo strupa. Zapustila je pismo, v katerem izjavlja, da si je vzela svoje mlado življenje vsled domotožnosti. Tukaj je živela pri bratu.

Zapuščina A. Buscha.

St. Louis, Mo., 16. nov. — Sorodniki in prijatelji zamrlega pivovarnarja Adolphusa Buscha zatrjujejo, da znaša njegova zapuščina manj kot $50,000,000. Za natančno svoto ne bode ljudstvo najbrže nikdar zvedelo. Busch je imel veliko akcij od takih podjetij, ki so prišla v konkurz, oziroma je njihova vrednost na kak drug način padla. Njegove pivovarne se cenijo na 25 milijonov dolarjev.

180 novih policistov.

Newyorški policijski komisar Waldo je imenoval včeraj 180 novih stražnikov.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-Americana proge

"BELVEDERE"

odpluje dne 26. novembra 1913.

Vožnja stane iz New Yorka do

Trsta in Reke	$34.00.
Ljubljane	35.18.
Zagreba	35.08.

Vožnje listke je dobiti pri

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York City.

Natal v plamenih.

Vse vzhodnoindijsko prebivalstvo je začelo z generalno stavko. Podivjani štrajkarji požigajo.

Durban, Natal, Južno-afrikanska unija, 17. nov. — Vzhodnoindijsko prebivalstvo v Natalu je proglasilo generalno stavko. To se je zgodilo brez vsakih predpriprav; včeraj so ljudje še delali, danes so pa vsi kot en mož odložili orodje. Podivjani Indijci hodijo demonstrativno po mestu in požigajo sladkorne plantaže. Policija nikakor ne more biti kos ekscendentom. Žene in otroci belcev so se začeli resno bati za svoje življenje. V nekatere okraje je odšlo vojaštvo.

Ako se razmere v najkrajšem času ne spremene, bo nad mestom proglašeno obsedno stanje Po deželi gore velikanska polja sladkornega trsa. Povzročena škoda, ki se pa ne bo dala tako hitro presoditi, bo vsekakor ogromna,

Kot se čuje, so Indijci zategadelj zastavkali, ker niso imeli enakih pravic z belokožci.

$500.000 za prašičjo kolero.

Washington, D. C., 17. nov. — Zvezni senator je danes vložil predlog, vsled katerega naj zvezna vlada da pol milijona dolarjev za zatretje prašičje kolere. Mož navaja v svojem predlogu. da v tej deželi prouzroči prašičja kolera vsako leto petleset milijonov dolarjev škode.

Škoda, da mož ni izračunal koliko škode napravi proletarijatska kolera "jetika" vsako leto med delavskim ljudstvom.

Bomba v kurniku.

V enonadstropni leseni hiši štv. 1563. Park Ave., ki jo rabi gospodar Seidenstein za kurnik, je eksplodirala bomba. Hiša je čisto porušena, ubilo je preko 400 kokoši. Seidenstein trdi, da je to maščevalni akt nekega Italijana, kateremu ni hotel posoditi zahtevane svote denarja.

Alfonz v Parizu.

Pariz, Francija, 17. novembra. Sem je dospel španski kralj Alfonz s svojo soprogo. Tukaj ostaneta nekaj dni, nato se podasta na Dunaj. Prebivalstvo ju je navdušeno pozdravilo in prijazno sprejelo.

Preveč dijamantov.

Berlin, Nemčija, 17. novembra. Nemška vlada je omejila izvoz dijamantov iz njene južne afriške kolonije in to zaradi vzroka, da bi množina dijamantov ne povzročilo padanje cene na trgu. (Zelo skrbna je ta vlada glede cen nepotrebne potrate, da bi se pa brigala za padanje zaslužkov delavcev, za to se pa ne zmeni. Toda dijamante imajo bogataši, ti ne smejo imeti manjše vrednosti, mali zaslužek delavcev pa pomeni manj in slabšo hrano zanje, za to pa ni briga.)

Nesreča na lovu.

Dragston, N. J., 17. nov. — 18-letni Leroy Robinson in Teddy Laws, oba prijatelja iz otroških let, sta se podala na lov v bližino našega mesta. Vsled neprevidnosti je pa pri tem ustrelil Laws svojega prijatelja tako nesrečno v trebuh, da je Robinson obležal na mestu mrtev.

Protidelavska unija.

London, Anglija, 16. nov. — Tovarnarji in razni drugi podjetniki iz cele Anglije bodo ustanovili v kratkem svojo lastno unijo, naperjeno v prvi vrsti proti štrajkom. V to svrho bodo naložili kapitalisti $250,000,000 obrambnega sklada.

Špionaža na debelo. Angleške sufragetke.

V Ženevi so aretirali prejšnjega francoskega kapitana. Nebroj tehtnih dokazov.

PREISKAVA.

Sufragetke, ki so metale kladiva na londonskega sodnika, so obsodili v dvomesečno ječo.

Ženeva, Švica, 17. nov. — Aretacija prejšnjega francoskega kapitana Larguiera je povzročila tukaj silno senzacijo.

Larguier je bil v službi francoskega generalnega štaba. Kot se je dognalo je bil v zvezi s špioni, ki so imeli razpredene mreže po celi Avstriji, Italiji, Švici in Nemčiji. Oblast je dobila v roke nebroj dokumentov, signalnih knjig, mobilizacijskih načrtov in tajnih inštrukcij glede švicarske artilerije.

Nadalje se je Larguieru dokazalo, da je bil njegov glavni pomočnik in zaupnik nek mannheimski domobranski častnik; shajala sta se v Baselu.

London, Anglija, 17. nov. — Pred londonskim policijskim sodiščem sta bili zaslišani dve bandi sufragetk, katere je označil sodnik Arthur Hopkins kot "podivjane ženske". Obtožene so, da so metale kladiva in kamenje na sodnika Lawrence. Nadalje so se udeležile nemirov pred stanovanjem ministrskega predsednika Asquitha v Downing St.

Sodišče je štiri obsodilo v dvomesečno težko ječo.

Ženske, ki so sedele na galeriji in sledile teku obravnave, niso smele imeti pri sebi ročnih torbic. Policija se je namreč bala, da bi katera ne prinesla bombe seboj.

Ukradena pošiljatev.

Pariz, Francija, 17. nov. — Mednarodnim tatovom se je posrečilo ukrasti $20,000, ki jih je poslala v četrtek neka banka iz Carigrada v Pariz. Podrobnosti te rafinirane tatvine dosedaj še niso znane. Zlato je bilo namenjeno tukajšnji Otomanski banki. Policija je mnenja, da ni bil denar ukraden na Francoskem ampak že v Carigradu.

Voda vrača svoje žrtve.

Port Huron, Mich., 17. nov. — Danes so našli na obrežju Lake Huron nadaljnih štirideset žrtev, ki so našle smrt pri vožnji iz Kincardine, Ont., v Sarnia, Ont.

V pijanosti udaril mater.

Sodnik Hylan je obsodil včeraj 24-letnega Williama Cathewooda, na trimesečno ječo, ker je udaril v pijanosti s stolom svojo mater, ki mu ni hotela dati denarja za žganje.

Prijet bandit.

V trgovino Hymana Steigera štv. 181. Havemeyer St., Brooklyn je prišel včeraj nek možki, potegnil revolver in hotel oropati blagajno. Steiger je skočil k njemu hoteč ga prijeti. Poklican stražnik je neznanca aretiral.

Poroka se je končala s pretepom.

Pri neki poljski poroki na Wyte St., Brooklyn je prišlo včeraj zjutraj do resnega pretepa. 27-letnemu Kobotskiju je ljubeznjiv ženin prebil črepinjo.

V avdienci pri papežu.

Rim, Italija, 17. nov. — Papež Pij je sprejel danes v avdienci 250 ameriških mornarjev. Med njimi je bilo tudi trideset Filipincev.

Pasivna rezistenca. Naselniški škandal.

Nemški in češki učitelji in učiteljice na Južnem Češkem se bore za boljše plače.

"CANADIAN PACIFIC."

Bolgarski kralj Ferdinand je obiskal svoje rojstno mesto Coburg na Nemškem.

Dunaj, Avstrija, 17. nov. — Včeraj se je vršil v Budjevicah velikanski shod, katerega se je udeležilo večinoma vse češko in nemško učiteljstvo Južne Češke.

Učitelji so sklenili začeti s pasivno rezistenco, če jim vlada ne zviša plač. Sedanje plače so tako nizke, da se učitelj še sam ne more preživljati, kamoli če ima družino. Učiteljstvo je tako rekoč voditelj naroda in zato je potreba, da se ga primeroma več uvažuje kot ostale stanove. Vlada bo prisiljena ugoditi zahtevam.

— Proti varščini 150.000 kron so pustili na prosto zastopnika "Canadian Pacific", Altmana. Njegove listine in drugi obtežilni materijal preiskujejo štiri preiskovalni sodniki. dva izvedenca in angleški kakor tudi ruski tolmači. S zadevo se bodo bavili cel mesec.

Coburg, Nemčija, 17. nov. — Sem v svoj rojstni kraj je dospel bolgarski car Ferdinand in se nastanil v vojvodski palači. Obisk je čisto privatnega značaja.

Pri tej priliki je obiskal tudi grob svojih starišev, princa Avgusta in princezinje Klementine.

Nekdanji princ iz hiše Sachsen-Coburg-Gotha je postal 7. julija 1887. bolgarski princ in se je proglasil 5. oktobra 1908. v Tirnovu bolgarskim kraljem. Njegov najstarejši sin, prestolonaslednik Boris, je bil rojen 18. januarja leta 1894.

Zastonj je žrtvoval svojo kri.

25-letni dijak Thomas Pinkerton s Columbia univerze se je ponudil zdravnikom, da odstopi nekaj svoje krvi, katero lahko vbrizgajo slabokrvni Edithi M. Thomas. Zdravniki so res izvršili operacijo, toda bilo je že prepozno. Deklica je malo prej umrla. Pinkerton bo moral precej časa čakati, da bo zadobil nazaj svojo prejšnjo moč.

Denarje v staro domovino

pošiljamo!

K.	$	K.	$
5....	1.10	130....	26.60
10....	2.15	140....	28.65
15....	3.15	150....	30.70
20....	4.20	160....	32.75
25....	5.20	170....	34.80
30....	6.25	180....	36.85
35....	7.25	190....	38.90
40....	8.30	200....	40.90
45....	9.30	250....	51.15
50....	10.30	300....	61.35
55....	11.35	350....	71.60
60....	12.35	400....	81.80
65....	13.40	450....	92.00
70....	14.40	500....	102.25
75....	15.45	600....	122.70
80....	16.45	700....	143.15
85....	17.45	800....	163.60
90....	18.45	900....	184.05
100....	20.45	1000....	204.05
110....	22.50	2000....	407.00
120....	24.55	5000....	1017.0

Poštarina je vštetа pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljatve razpošilja na zadnje pošte c. k. poštna hranilnični urad na Dunaju v najkrajšem času.

Denarje nam poslati je najpriličneje do $50.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu. večje zneske pa po Posta Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York N. Y.
6104 St. Clair Avenue N. E.
Cleveland, O.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
JANKO PLEŠKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado	$3.00
" pol leta	1.50
" leto za mesto New York	4.00
" pol leta za mesto New York	2.00
" Evropo za vse leto	4.50
" " " pol leta	2.55
" " " četrt leta	1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvzemši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly $3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagovoli pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi **kraja** naročnikov prosimo, da se nam tudi **prejšnje bivališče** naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatvam naredite ta naslov:
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 46 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

Nobelova nagrada.

—o—

Letošnjo Nobelovo nagrado za literaturo je prisodila švedska akademija nekemu indijskemu pesniku. To vsakoletno darilo se mora po navodilu ustanovitelja dati onemu pesniku oziroma pisatelju, ki spiše delo, katero se izmed vseh odlikuje po visoki in idealni tendenci. Narod, jezik, rok, pokolenje ne sme priti v poštev. Sprva se je mislilo, da bo dobil nagrado nemški pisatelj Peter Rosseger. Ta človek, ki je pa skozinskoz priznan in ugleden pisatelj, je pred leti začel veliko gonjo proti Slovencem. Mož mogoče ni imel slabega namena, toda slab i mnen so imeli drugi. Hotel je ohraniti nemške otroke nemškemu narodu — že vsaj rekel je tako. Stvar se je kmalu izkazala v pravi luči. Ogromne svote nabranega denarja so se pobirale za ponemčevanje spodnještajerskih in koroških otrok. Ustanavljale so se šole, nemške šole z nemškimi učitelji za slovenske otroke. Človek, ki stori toliko slabega, človek, ki iztrga toliko otrok slovenskim starišem, gotovo nima najvišjih in najidealnejših tendenc. To so vedeli vsi, samo Nemci niso hoteli vedeti. V zadnji uri se je zavzela za stvar "Češka Kulturna Zveza". Poslala je švedski akademiji protest in ji pojasnila, kdo je Rosseger, kaj je in kakšne so njegove zasluge. Člani komisije so še natančno informirali o razmerah in podelili nagrado indijskemu pesniku. Če bi jo bil dobil Rosseger, bi jo gotovo uporabil za zgoraj omenjene namene. Nemcem je s tem zadan precej hud udarec, katerega ne bodo tako kmalu preboleli.

Avstrijska skrb za Albanijo.

—o—

Dunajski in tržaški listi javljajo, da je stopila arnavtska vlada v Valoni v dogovor z avstrijskolaškim društvom za gradnjo električnega tramvaja, ki naj prevaža ljudi iz pristanišča v mesto Valono. Delo mora biti dovršeno v sedmih mesecih in albanska vlada jamči za 300,000 frankov, zahteva pa za to jamstvo, da ima pravico kontrole in pravico odkupa v 36 letih. Tako pravijo poročila, v resnici pa pomeni to, da bo Avstrija plačala polovico stroškov za valonski tramvaj (!). — Tako skrbi Avstrija za prebivalce Valone, ki leži poleg vsega še v laški interesni sferi, ali z drugimi besedami, avstrijski davkoplačevalci plačujejo tramvaj, v katerem se bodo vozili laški vojaki in laški uradniki. Tudi na tem si naj čestita grof Berchtold.

Sedaj pa poglejmo malo po Dalmaciji, kjer so tudi pomorska mesta, ki tudi nimajo tramvaja. Poglejmo na Split. Tu je prosila občina vlado samo za koncesijo, da sme sezidati progo od pristanišča do mesta Trogira. Avstrijsko vlado se je prosilo le za koncesijo, niti za en vinar podpore. In kaj se je zgodilo? Vlada je odbila prošnjo v celem obsegu. In vendar je Split v Avstriji, Valona v tuji državi, Split ima krasno pristanišče, Valona nobenega, Split s Trogirom ima 40,000 prebivalcev, Valona 5000, Split je za Trstom in Reko prva luka v Avstriji, Valona je zanemarjeno selo brez obljudene okolice, Split ima veliko tujskega prometa, Valona nobenega.

Do Splita, kot avstrijskega mesta, ima avstrijska vlada dolžnosti, do Valone, ki je vrhu vsega še v italijanski interesni sferi, nobenih pa prav nobenih. In kljub vsemu dobi Valona milijon, Split pa niti koncesije ne. Na Dunaju pa pravijo taki politiki — pametna politika. — Oni, ki pa ne morejo odobravati takih dejanj — so seveda veleizdajalci. — O tužna Avstrija!

Dopisi.

—o—

Detroit, Mich. — Devetega novembra je pogorela do tal hiša rojaka Ivana Cankarja. Kako je nastal ogenj, se še ne ve; skoraj gotovo so se vnele saje. Rojakom Klopčiču, Udoviču, Štajercu, Kolbeznu in Štularju, ki so v hiši stanovali, je skoraj vse pogorelo. Pozdrav! — Fran Štular.

Zločin.

—o—

Ruski spisal **A. P. Čehov.**

—o—

"Kdo je tu?"

Nikakega odgovora. Čuvaj ne vidi ničesar, vendar sliši jasno med bučanjem vetra in šumenjem drevja, da gre nekdo pred njim po aleji. Marčeva noč, oblačna in temna je zavila zemljo in čuvaju se zdi, kot bi se zemlja, nebo in on sam s svojimi mislimi spojili v nekaj neizrečno velikega, neprodirno temnega. Iti more le s pomočjo tipanja.

"Kdo je tu?" vpraša čuvaj zopet, in zazdi se mu, da sliši šepetanje in zadržano smejanje. "Kdo je tu?"

"Jaz, očka..." odgovori starikav glas.

"Da, toda kdo si?"

"Jaz... neki mimoidoči človek."

"Kakšen mimoidoči?" zakliče čuvaj jezno, hoteč na tak način maskirati svojo bojazen. "Sam vrag te nosi tukaj. Ponoči se vlačiš, satan, po pokopališču!"

"Ali je tukaj pokopališče?"

"I kaj pač neki? Seveda, pokopališče! Ali ne vidiš?"

"O-ho-ho-hh... Nebeška Kraljica!" je bil čuti glas starega moža. "Ničesar ne vidim, očka, ničesar... poglej vendar, kakšna tema, tema! Temno je, ta tema, očka! O-ho-ho-hh..."

"Da, toda kdo si?"

"Jaz, romar, očka, človek, ki roma!"

"Pravi hudi, taki ponočnjaki... Da, to so romarji! Pijanci..." mrmra čuvaj, ki so ga pomirile besede in vzdihovanje potnikovo. "Z vami samo grešimo. Cel dan pijejo taki ljudje, zvečer jih gonijo okrog hudobni duhovi. Toda zdi se mi, da nisi tu sam, da sta dva, trije."

"Sam sem, očka, sam. Čisto sam. O-ho-ho-hh, naši grehi..."

Čuvaj se zadene ob moža in obstoji. "Kako si pa prišel sem?" ga vpraša.

"Zašel sem, ljubi mož. Šel sem v Mitrijevski mlin in sem zašel."

"Heja! Ali je tu pot v Mitrijevski mlin? Neumna glava! Kdor hoče priti v Mitrijevski mlin, mora iti bolj na levo, iz mesta po glavni vozni cesti. Šel si dobre tri vrste preveč. Mislim, da si pogledal v mestu nekoliko preveč v kozarec!"

"Grešil sem, očka, grešil sem. Resnično, bilo je tako, nočem greha zamolčati. Kako pa naj grem dalje?"

"Pojdi vedno naravnost, naravnost po tem prostoru, dokler ne prideš do ograjenega prostora, tam pa se obrni takoj na levo in pojdi skozi ves cerkven dvor do vratic. Odpri jih in pojdi z Bogom. Pazi samo, da ne padeš v rov. Tam za cerkvijo pojdi po polju, po polju, po polju, dokler ne prideš do glavne vozne ceste."

"Bog ti daj zdravje, očka! Nebeška Kraljica naj te varuje in naj ti bo milostna! Toda ti bi me mogel spremiti, ljubi mož! Bodi tako dober, spremljaj me do vrat!"

"No, nimam časa! Pojdi sam!"

"Bodi milostljiv, pri Bogu bom, molil zate! Ničesar ne vidim, tema je kot v rogu, ne vidim niti roke pred očmi. Ta tema, ta tema! Spremljaj me, prijatelj!"

"Da, imam pač časa ukvarjati se s spremljevanjem. Če bi hotel ustreči vsakemu, bi bilo večno spremljevanje vendar preveč."

"Za božjo voljo, spremljaj me! Ne vidim ničesar in se bojim iti sam po pokopališču. Strašno je, strašno, zelo se bojim, dragi mož!"

"Da sem te moral dobiti", vzdihne čuvaj. — "No, dobro, pojdi!"

Čuvaj in potnik odideta. Gresta tesno skupaj, rama pri rami, in molčita. Mokri, silni veter jima brije naravnost v obraz in nevidna drevesa stresajo šumeč in škripajoč velike rosne kaplje doli na tla. Vsa aleja je pokrita z umazanimi lužami.

"Ene stvari ne morem umeti", reče čuvaj po daljšem molku, — "kako si prišel sem? Vrata so vendar zaprta. Ali si skočil čez plot, kaj? Če si skočil čez plot, potem je to za starega moža — zadnja stvar!"

"Ne vem, očka, ne vem. Kako sem prišel sem, sam ne vem. Gotovo se je igral z menoj sam vrag. Božja kazen je. Resnično, vragova igra, satan me je zapeljal. Ti pa, očka, ti si gotovo čuvaj?"

"Čuvaj sem."

"Ali si edini čuvaj pokopališča?"

Vetrova moč je bila tako velika, da sta oba obstala nekaj minut. Ko čuvaj opazi, da veter ne piha več tako močno, odgovori:

"Trije smo, eden leži vsled mrzlice, drugi pa spi. Menjava se."

"Tako, tako, bratec, tako. Kakšen vihar je, kakšen vihar! Gotovo ga slišijo tudi dragi mrtvi! Tulijo kot ljuta zver... Oh, oh, oh..."

"Odkod pa prihajaš?"

"Od daleč. Od daleč sem, iz Vologde. Romam v sveta mesta in molim za dobre ljudi. — Gospod, reši nas in usmili se nas!"

Čuvaj nekoliko postoji, da bi si prižgal ljubo pipico. Stopi za potnikov hrbet in porabi nekaj žveplenk. Plamenček prve žveplenke razsvetli za trenutek desni kos aleje, beli spomenik z angeljem in temen križ; plamenček druge žveplenke, ki je svetlo vsplamtela in ugasnila v viharju, je kot blisk osvetila levo stran in iz teme se je pokazal vogal neke mreže; tretja žveplenka razsvetli na desno in levo beli spomenik temni križ in mrežo, ki obdaja grob nekega otroka.

"Spijo dragi mrtvi, preljubi!" mrmra potnik in glasno vzdihne. "Spijo bogati in revni, pametni in neumni, dobri in hudobni. Vsi so enaki. In spali bodo, dokler jih ne pokliče tromba k zadnji sodbi. Bog jih pripelji v svoj raj in jim podeli večni mir."

"Sedaj hodimo tukaj, a prišel bo čas, ko bomo tudi mi počivali", pravi čuvaj.

"Tako je, tako je. Vsi, vsi bomo počivali. Ni človeka, ki bi ne umrl. Oh, oh, oh! Naša dela so hudobna, naše misli zvite! O grehi, grehi! O moja nenasitna duša moje uživanja željno telo! Razjezil sem Gospoda in ne bom našel rešitve niti na tem, niti na onem svetu. Pogreznjen sem v grehih kot črv v zemlji."

"Da, a umreti moramo."

"To je ravno, da moramo."

"Romarju je veliko lažje umreti, kot nam", pravi čuvaj.

"Romarji so različne vrste. So pravi romarji, ki so Bogu všeč in pazijo na svojo dušo, in so drugi, ki blodijo ponoči le po pokopališčih, da pripravljajo veselje satanu... Da! Marsikateri romar ti da tak udarec s kolom po glavi, da izpustiš dušo, če ima je veselje."

"Zakaj govoriš take besede?"

"Samo tako... No, glej, tu so, kot se mi zdi, vratica. Da, so! Odpri jih, dragi!"

Čuvaj odpre tipajoč vratica. Pelje potnika ven za roko in reče:

"Tu je konec pokopališča. Sedaj pa pojdi po polju, kar po polju, dokler ne prideš na cesto. Toda tukaj je takoj jarek za mejo, ne padi... Kakor hitro pa prideš na veliko cesto, se obrni na desno in pojdi tako do mlina..."

"Oh, oh, oh..." vzdihuje potnik, ko je molčal nekaj časa. "Mislim pa, da nimam sedaj nobenega vzroka več, iti v Mitrijevski mlin... Kateremu vragu na ljubo naj pa grem tja? Bom raje tukaj, prijatelj, pri tebi stal..."

"Zakaj hočeš tukaj stati?"

"No, tako... V tvoji družbi je veselejše..."

"No, lepo šalo si si izmislil! Romar si, pa vidim, da se tudi rad šališ..."

"Gotovo, rad!" reče potnik in se odurno zasmeje. — "Oh, moj ljubi, moj ljubi! Pač se boš dolgo spominjal mene, romarja!"

"Zakaj se te naj spominjam?"

"Da, tako... Saj sem te izvrstno nalagal... Ali sem romar? Saj nisem romar..."

"Kdo pa si vendar?"

"Mrtvec... Ravnokar sem stopil iz krste... Ali se spominjaš ključarja Gubareva, ki se je nedavno obesil? Jaz sem isti Gubarev..."

"Izmišljuj si dalje!"

Čuvaj mu ne verjame, vendar pa čuti na celem telesu tako težak in mrzel strah, da zapusti svoje mesto in prične iskati vratica...

"Stoj! Kam hočeš iti?" reče potnik in ga prime za roko. — "Oh, oh... poglej, kakšen si! Ali me hočeš pustiti samega?"

"Izpusti me!" kriči čuvaj in se trudi, da bi si oprostil roko.

"Stoj! Če ti ukažem stati, stoj! Ne poskušaj, iztrgati se, pes! Če hočeš ostati pri življenju, stoj mirno in molči kolikor časa zahtevam... Nimam veselja, prelivati krvi, sicer bi bil ti že davno izdihnil, priprosti... Stoj!"

Čuvajeva kolena se šibijo. V strahu zapre oči in se stisne k plotu, trepetajoč na vsem telesu. Rad bi zakričal, toda dobro ve, da ne bo dosegel krik hiše... Približno tri minute minejo v molčanju.

"Prvi je mrzličen, drugi spi, tretji pa spremlja potnika", mrmra romar. "Izvrstni čuvaji so, zaslužijo svojo plačo! Ne, brat, tatovi so bili vedno hitrejši kot čuvaji! Stoj, stoj, ne gani se!"

V molčanju premine petnajst minut. Nenadoma je čuti med vetrom žvižg.

"Tako, sedaj pojdi!" pravi potnik in spusti roko. "Pojdi in zahvali Boga, da si ostal živ..."

Tudi potnik zažvižga, zbeži od vratic in čuti je, kako skoči čez jarek. Sluteč nekaj hudega in še vedno trepetajoč od strahu, odpre čuvaj neodločno vratica in beži z zaprtimi očmi nazaj. Na ovinku pota velikega drevoreda zasliši hitre korake in nekdo ga vpraša s sikajočim glasom: "Ali si ti, Timotej? Kje je pa Mitjka?"

Ko je pretekel ves veliki drevored, zapazi v temi majhno, motno luč. Čim bližje prihaja proti luči, tem malosrčnejši je, tem bolj sluti nekaj hudega.

"Luč je najbrže v cerkvi", si misli. "Kako more biti tamkaj? Reši, usmili se nas, nebeška Kraljica! Da, tako je!"

Eno minuto dolgo stoji čuvaj ob razbitem oknu in gleda strahoma na oltar. Mala voščena sveča, katero so pozabili tatovi ugasniti, trepeta vsled viharja, ki piha skozi okno in razsvetljuje z motnimi rdečimi žarki okoli ležeča mašna oblačila, prevrnjeno malo omarico in neštevilne sledove nog pri oltarju in na oltarni mizi. Še nekaj časa mine in med tulečim vetrom se oglasijo hitri, neenakomerni udarci zvona čez pokopališče...

Korupcija na Ogrskem.

—o—

Grof Tisza je moder mož. V jamo, ki jo je svoječasno kot predsednik poslanske zbornice izkopal takratnemu ministrskemu predsedniku dr. Lukacsu na ta način, da ni dovolil interpelirati posl. Desyja v zadevi solne pogodbe z ogrsko banko, vsled česar je bil dr. Lukacs prisiljen klicati sodišče na pomoč, pred katerim pa se je ves solni panama izkazal kot resničen in je bil Desy končno oproščen, — v tako jamo se grof Tisza ne zvrne. Predbacivali so mu, da je sokrivec v političnem smislu pred nekaj dnevi odkritega novega panama z igralnicami. Tisza noče v tej umazani zadevi nastopiti sodno pot, ker je previdnejši kot Lukacs. Samega sebe imenuje, da je neomadeževan vitez, v političnem oziru pa bo najnovejšo ogrsko panamsko afero "očistil" v parlamentu. Tako misli Tisza, da je prehitel opozicijo in se postavil celi zadevi na čelo. Sklical je tudi odgodeno poslansko zbornico na 25. oktobra in ob tej priliki se misli tudi izjaviti o novi ogrski korupcijski aferi. Njegova namera je popolnoma jasna in zato tudi ni potreba čakati, kako se bo ta seja iztekla. Ako bo prišla opozicija, kot tudi namerava, k tej seji, more spraviti afero le v razgovor v okviru poostrenega poslovnika in v nevarnosti, da jo Tiszova parlamentarna straža ne vrže iz zbornice. Pred dnevnim redom ali pred določitvijo prihodnjega dnevnega reda morejo namreč po določilih poslovnika govoriti največ štirje govorniki in ako se zdi vladni večini primerno, da izbere te štiri govornike iz svoje srede, opozicija sploh ne pride do besede. In ako pride opozicija do besede, saj je vendar še grof Tisza tu. In grof Tisza bo govoril in govoril in fanatično udana delavna stranka mu bo navdušeno pritrjevala ter mu na stroške opozicije in javne morale spletla nov venec slave. Tako se bo rešila cela zadeva svečano po vseh pravilih ogrskega viteštva in grof Tisza ter njegova stranka bosta rešitelja in varuha javne čiste morale. In "publicisti" ga bodo proslavljali v pariškem in londonskem časopisju do skrajnosti.

Stvar pa je vendar mnogo bolj resna, kot da bi se smela tako enostavno obravnavati. Grof Tisza in delovna stranka sta najbolj nesposobna faktorja, ki moreta podpirati in ojačiti avstro-ogrski sporazum in s tem stališče monarhije kot veleviasti. Saj je vendar temelj te stranke korupcija in njeno prvo načelo je, da se more Ogrska vladati le potom korupcije, kakor je to pred dnevi na kratko izpovedal neki vladi prijazni publicist, ki se je moral zagovarjati pred sodiščem zaradi obrekovanja. Saj je vendar sodno dokazano, da je delavna stranka zmagala pri zadnjih volitvah samo s pomočjo onih žvenketajočih milijonov, ki si jih je takrat vsled posredovanja Lukacsa pustila izplačati od ogrske banke kot protiuslugo za solno pogodbo. In ko je prišla do vlade, je delala ista večina nemoteno dalje s korupcijami, kot je pričela. Stranka je rabila tudi po volitvah še vedno denarja, mnogo denarja za nadomestne volitve, za računska poročila svojih članov, za zaupnice komitatov, za časopisje itd., kajti kupila je vse in zanjo je še vedno vse podknpljivo. Solni panama je prvo podjetje te večine, potem je nakup graščine Varpalda, pri katerem so poslanec Ersey in judje Beli, Gredeau, napravili izboren dobiček na državne stroške. Aradske volitve grofa Tisze so veljale 800.000 K in so prinesle aradskemu judu Neumannu ogrsko barostvo. Nazadnje pa je prišla še afera z igralnico na Margaretnem otoku. Lukacs je pričel kupčijo s to igralnico z vednostjo Tisze, a zadnji je moral odreči na višje povelje koncesiranje. Seveda, en in pol milijona kron, ki jih je dobila volilna blagajna delovne stranke, niso vrnili. Kakor smo že omenili, bodo to zadnjo afero 'očiščevali' v parlamentu, boljša in poštenejša bi bila razprava prizadetih srankinih faktorjev pred sodiščem. Temu se pa Tisza previdno izogiba. Neočiščena pa je tudi še afera srbskega cerkvenega fonda, ki ga je Lukacs v prid volilne blagajne zelo oškodoval, kar je bilo tudi glavni vzrok tragike patriarha Bogdanoviča. Toda tudi škandal s publicistom Lipscherjem v zadevi "informacij" francoskega in angleškega časopisja ni brez nič. Še pred kratkim je bil Lipscheer dobro plačan ljubljenec Lukacsa in Tisze, sedaj pa je ta žid postal naenkrat ničvreden subjekt. Tudi kneza in primasa Csernocha in druge škofe se sumniči, da so kupili svoja menovanja z ogromnimi vplačili v strankino blagajno. To je dokaz za to, da Tiszinega zistema ne more podpirati noben še tako visoko stoječ katolik, kajti kdor se postavlja v varstvo tega koruptnega sistema, pada nanj tudi senca njegova. Mi vidimo le korupcijo brez konca. Korupcija vlada po deželi in v parlamentu in zaradi tega tudi dežela in parlament propadata. Ljudstvo pa je oni faktor, ki mora plačevati goljufivo igro ogrskih magnatov in se zato tudi izseljuje. Samo takojšnje nove volitve morejo pomagati. Seveda potem mora Tisza, da pride iz sedanjega panamskega močvirja zmagoslaven, ustvariti nove panamske kupčije. V resnici pravi circulus vitiosus. Neozdravljiva je panamska Ogrska...

S.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

Slovensko katoliško

podp. društvo — **svete Barbare**

za Zedinjene države Severne Amerike.

Sedež: FOREST CITY, Pa.

Inkorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvanije.

ODBORNIKI:
Predsednik: MARTIN GERČMAN, Box 633, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492 Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:
Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAC PODVASNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburg, Pa.
II. nadzornik: FRANK SUNK, 50 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVČAR, 299 Cor. N. — 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:
Predsednik porot. odbora: PAUL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.
I. porotnik: MARTIN OBERŽAN, Box 51, Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v. Forest City, Pa.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

IZ URADA GL. TAJNIKA ZDRUŽENIH DRUŠTEV SV. BARBARE S SEDEŽEM V FOREST CITY, PA.

Tem potom se naznanja, da je bilo na 4 glavni konvenciji sklenjeno, da si vsak član, oziroma članica, kateri je zavarovan za $250.00 lahko poviša usmrtnino do 1. januarja 1914 na $500.00; to velja tudi za one, ki so že prestopili 45. leto.

Kdor želi povišati usmrtnno, naj se da preiskati pri zdravniku; prošnja in spričevalo naj se pošlje vrhovnemu zdravniku v potrditev. Asesment je razviden iz lestvice, ki je razdeljena na $250.00 in na $500.00.

Ivan Telban, glavni tajnik.

Razne zanimivosti.

—o—

Bel papir ne spada k bali,

tako je odločil nad vse modri carinski urad v Šleziji na Pruskem. Mlad mož iz Prusije se je poročil z mlado Avstrijko in tako je prišla njena bala tudi v Nemčijo. Bala je pa po carinskih določilih colnine prosta, toda gorje, če bi šlo čez mejo nekaj, kar ne spada k bali. Določiti je sicer težko, kaj ni bala, ker končno vendar ne bo vzela nevesta reči s seboj, ki jih ne more rabiti. Ali, ljudje božji, kaj vi veste, kaj je to carinski urad! Izvršiti je treba celo vrsto formalnosti, predno sme bala čez mejo. Po dolgem času je smela tudi naša bala čez mejo črno-žolte mejnike, a obenem z balo je šel tudi natančen popis vse bale na višji carinski urad. Ta urad je pa imel prebrisanega carinskega uradnika, ki je takoj spoznal, da vsebuje bala tudi stvari, ki pravzaprav ne spadajo zraven. Bil je to zavoj voščenega in zavoj belega papirja. Kraljevni urad je dobil torej povelje, določiti colnino in dvigniti jo za ta dva predmeta. Tako sta presenečila lepega dne dva uradnika mlada poročenca in zahtevala, da se jima predložita oba zavoja. Pa kje je že bil tačas papir? Tako sta morala določiti colnino samo na podlagi izpovedb poročencev. Sedaj se je pa pričelo prerekanje o višini colnine. Konečno pa so bili le vsi edini in poročenca sta plačala 12 vinarjev colnine in 48 vinarjev stroškov. Čisto gotovo pa ni prišla država na svoje stroške, zato bi mogla kriti svoj deficit, če bi izdala humoristično zbirko z naslovom: "Prebrisanosti sv. Birokracija."

Dolgoletni lopov prijet.

Vse mine — je stara, pa še vedno veljavna pesem na tem svetu. Tega si pa vseeno ni mogel misliti Mario Thaust, ki je celih 25 let delal najraznovrstnejše lopovščine od vlomov v hotelih pa do najnižjih tatvin. Pa tudi on je moral občutiti resničnost pregovora in v jubilejnem letu njegovega lopovskega življenja mu je prišla policija na sled in ga prijela. Kako je to mogoče? se marsikdo vpraša, da more danes, ko imamo telegraf in telefon, ko imamo pred vsem "izvrstno" policijo, da bi kdo uganjal nekaznovan toliko let razna hudodelstva. Sicer je res, da pride policija navadno takrat, kadar je prepozno, ali to še ni edin vzrok. Mario Thaust je bil prebrisan človek. Po dnevi je bil zelo skrbni rodbinski oče, ki je imel pet otrok v starosti 4—17 let. Po dnevi je bil ugleden meščan, vitez častne legije, po noči je pa vlomil v hiše in kradel kot sraka. Tako je bilo mogoče, da je zapravil na mesec tri do štiri tisočake. Bil je ugleden meščan. Zato ni njega nihče sumil in policija je vedno zaman iskala vlomilce. Tako vse mine. Ko je pred kratkim bil Mario Thaust zopet "na delu", je bil pa že osumljen. Policija ga je zasledovala in ga tudi kmalu dobila, ravno ko je odhajal "na delo". Oblečen je bil v črno trikoobleko, čevlje je imel iz gumija, seboj pa vse polno vlomilnega orodja. Ko so ga prijeli stražniki, se je hotel usmrtiti, ti pa so mu preprečili in tako bo moral sedaj v ječi delati pokoro. Žalostno je le za njegovo rodbino, ki ni niti slutila o njegovem ravnanju in ki je pahnjena čez noč iz največje udobnosti v najhujše pomanjkanje.

DAROVI.

Za družbo sv. Cirila in Metoda:

Charleroi, Pa.: Rev. Matej Kebe $1.00.

Belle Vernon, Pa.: Venceslav Palčič $1.00.

Najlepša hvala!

Uredn. "Glasa Naroda".

NA ZNANJE.

Rojakom v Ohio naznanjamo, da jih obišče naš novi potnik

Mr. FRANK KOVAČIČ,

ki je zastopnik Slovenic Publishing Company in pooblaščen pobirati naročnino za list "Glas Naroda", kakor tudi druga naročila.

Sedaj se nahaja v Clevelandu, Ohio, in okolici.

Vedno in povsodi so šli naši rojaki na roko našemu potniku in ga lepo sprejeli, zato smo uverjeni, da bode tudi novemu potniku na prvem potovanju tako. Rojaka našega novega potnika kar najtopleje priporočamo.

Slovenic Publishing Co.

BREZPLAČNA POJASNILA NASELJENCEM.

Naselnik, ki misli, da je bil osleparjen, ali ki je bil okraden ali oropan, napaden in ranjen, zapeljan pri iskanju dela, opeharjen pri nakupu zemljišča ali hiše, pri vloženju, pošiljanju in menjanju denarja, ali ogoljufan po kakem notarju, pravniku, agentu vožnih ali železniških listov, ekspresmanu, v kakem hotelu ali na kak drugi način oškodovan, dobi v tej državni pisarni sveta in pomoči. Ravno tako posredujemo vsakemu zasluženo plačo, ako isto sam ne more dobiti.

Urad se nahaja v New Yorku v hiši 26 E. 29th St. Uradne ure so od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldan vsaki dan in v sredah zvečer od 8. do 10. ure.

V Buffalo, 704 D. S. Morgan Building.

New York State Bureau of Industry & Immigration.

ZIRA
10 CIGARETTES FOR 5¢
PRISTNOST
KAKOVOST
CENENOST
VSE ZDRUŽENO V ZIRA
Vspeh po zaslugi.
ZIRA CIGARETTES

Verica.

—o—

Spisal **A. P. Čehov.**

—o—

Ivan Aleksejevič Ognjev se spominja, kako je oni avgustovski večer z žvenketanjem odprl steklena vrata in stopil na teraso. Na sebi je imel lahko suknjico in širokokrajen slamnik, tisti, ki se zdaj valja s kvedrastimi črevlji v prahu pod posteljo. V eni roki je držal zavitek knjig in zvezkov, v drugi pa debelo, krivenčasto palico.

Za vratmi je stal in mu svetil s svetiljko hišni gospodar Kuznecov, plešast starec z dolgo, sivo brado in v jopici, beli ko sneg. Starček se je blagodušno nasmihal in kimal z glavo.

"Zbogom, zbogom!" mu je zaklical Ognjev.

Kuznecov je postavil svetiljko na mizico in stopil na teraso. Dve dolgi, ozki senci sta se spustili preko stopnic proti cvetliškim grmom, se zibali semtetja ter se naposled uprli z glavama v debla lip.

"Zbogom in še enkrat: lepa hvala, ljubi moj gospod!" je rekel Ivan Aleksejič. "Hvala vam za vašo blagosrčnost, za vašo ljubezen... Nikoli, na vse večne čase ne pozabim vaše gostoljubnosti. Dobi ste vi in dobra je vaša hčerka in vsi pri vas so dobri, veseli in prijazni ...Tako prekrasna družba, da mi ni moči povedati!"

Vsled prekipelih čustev in pod vplivom pravkar izpitega likerja je govoril Ognjev s pevajočim, seminarskim glasom in bil tako razvnet, da ni izražal svojih misli toliko z besedami, kolikor z mežikanjem in dviganjem pleč. Kuznecov, ki je bil tudi spraznil nekaj kozarčkov, se je v ekstazi sklonil k mlademu človeku in ga poljubil.

"Privadil sem se kakor hišni kužek!" je nadaljeval Ognjev. "Skoro vsak dan sem prihajal k vam, desetkrat sem prenočeval in likerja sem vam toliko popil, da me je zdaj kar groza, če se spomnim nazaj. A za kar vam moram, Gavril Petrovič, vedeti največjo hvalo, je vaše ljubeznivo sodelovanje in vaša pomoč. Ko bi vas ne bilo, bi se bil mudil jaz s svojo statistiko tod tja do oktobra. Tako bom tudi zapisal v predgovor: v dolžnost si štejem izraziti svojo hvaležnost predstojniku N-ske okrajne uprave Kuznecovu za njegovo ljubeznivo sodelovanje. Statistika ima sijajno bodočnost! Izvolite sporočiti Veri Gavrilovni moj najpokornejši poklon, doktorjema in obema sodnikoma ter vašemu tajniku pa sporočite, da nikoli ne pozabim njih pomoči! Sedaj pa, dobri starček, objemiva se še enkrat in poljubiva se poslednjikrat."

Omahujoč vsled popite pijače se je Ognjev še enkrat poljubil s starcem, nato je začel iti počasi po stopnicah navzdol. Na zadnji stopnji se je ozrl in vprašal:

"Ali se vidiva še kdaj?"

"Bog ve!" mu je odvrnil starec. "Menda nikoli več!"

"Da res! V Peterburg bi vas še s pogačo ne zvabil, jaz pa teško da bi še kdaj zašel v ta okraj. Torej zdravi ostanite!"

"Knjige bi lehko tukaj pustili!" je zaklical za njim Kuznecov. "Saj ni tako prijetno vlačiti s seboj tako težo! Pošljem vam jih jutri po služabniku!"

A Ognjev ni slišal več starčkovih besed, oddaljujoč se hitro od hiše. Pri srcu, ogretem od pijače, mu je bilo veselo in toplo in žalostno... Šel je in mislil na to, kako se človek pogosto v življenju snide z dobrimi ljudmi in kako mu od tega žalibog ne ostane nič druzega kakor spomin. Zgodi se, da se na horizontu prikažejo žrjavi, rahli veter prinaša njih žalobno-praznični krik, a črez minuto, — če se oziraš še s takim poželjenjem v sinjo daljo — zaman, ne zagledaš niti pikice, ne zaslišiš niti glasu. Tako se prikazujejo tudi ljudje s svojimi obrazi in govori v življenju in tonejo v naši preteklosti, ne zapuščajoč za seboj nič druzega nego slabe sledove spomina. Živeč v najlepši spomladi v N-skem okraju in bivajoč skoraj slednji dan pri gostoljubnih Kuznecovih, se jih je bil Ivan Aleksejič privadil kakor domačih. Privadil se je bil starčka, njegove hčere in služinčadi, spoznal v hiši vse kotičke, prijazno teraso, ovinke alej, sence dreves nad kuhinjo in kopališčem. Pa prestopil bo črez par hipov vrtna vratca in vse to se bo spremenilo v spomin in izgubilo zanj za vselej svoj realni pomen: in preteklo bo dvojetroje let in vse te mile podobe bodo zatemnele v spominu kakor izmišljotine in plodi fantazije.

"Dražjega ni v življenju, kakor so ljudje!" je mislil razvneti Ognjev, korakajoč po aleji proti vrateam. "Dražjega ni!"

Na vrtu je bilo vse tiho in toplo. Dišalo je po resedi, tobaku in solnčnici, ki so še cvele. Prostori med grmi in debli dreves so bili polni redke megle, nežne, prosevane od lune in, kar je Ognjevu še dolgo ostalo v spominu: kope megla so kakor prikazni hodile druga za drugo preko alej, počasi a razločno. Luna je stala visoko nad vrtom, in pod njo so plavale prozračne meglene proge nekam proti vshodu. Zdelo se je, kakor da bi cel svet obstajal iz samih črnih silhuet in tavajočih belih sene, a Ognjev, ki je opazoval megle v mesečnem avgustovskem večeru menda prvič v življenju, je mislil, da ne vidi pred seboj prirode, ampak dekoracijo, kjer so nespretni pirotehniki, hoteč razsvetliti vrt z bengalskim ognjem, zlezli pod grme in spustili v zrak obenem s svetlobo tudi kope belega dima.

Ko je prišel Ognjev do vrtnih vratec, se je oddelila od nizke ograje temna senca in se mu spustila nasproti.

"Vera Gavrilovna!" se je obveselil on. "Vi tukaj? A jaz sem vas iskal in iskal, hotel sem se posloviti... Zbogom, gospodična, jaz odhajam."

"Tako zgodaj? — Saj je šele enajst!"

"Kajpak, čas je! Pet vrst hoda, in potem se je treba spraviti k počitku. Zjutraj bo treba rano vstati..."

Pred Ognjevom je stalo Kuznecova hči Vera, mladenka 21-tih let, pa navadi otožna, brezbrižno oblečena in interesantna. Deklice, ki mnogo mislijo in cele dneve leže in lenivo čitajo vse, kar jim pride pod roko, se oblačijo sploh bezbrižno. Onim izmed njih, katere je priroda obdarovala z okusom in instinktom lepote, podaja ta lahna brezbrižnost v obleki posebno prelest. Vsaj Ognjev si ni mogel mislil Verice, kadarkoli je pozneje mislil na zalo mladenko, drugače, kakor v prostorni, ohlapni jopi, zgibajoči se ob bokih v globoke gube, a ne dotikajoči stanu, s kodrcem, vijočem se po čelu izpod visoke frizure in v rdečem vezenem robcu s kosmatimi franžami po robu. Ta rdeči robec je visel ob večerih kakor zastava v tihem vremenu, pohlevno in otožno po plečih Verice, a po dnevu se je valjal zmečkan v prednji sobi poleg moških kučem, ali v obednici na skrinji, kjer je brez vseh ceremonij spala na njem stara mačka. Od tega robca in in jopičnih gubic kakor da bi bila dihala svobodna lenivost, mirno ždenje, dobrodušje. Morebiti zato, ker se mu je Vera dapadla, je znal Ognjev čitati v vsakem njenem gumbu, v vsakem obšivu nekaj gorkega, prijetnega, naivnega, nekaj tako lepega, dobrega in poetičnega, česar nimajo ženske brez čuta za lepoto, neodkrite in hladne.

Verica je bila lepo raščena, imela je pravilen profil in krasne, kodrajoče se lase. Ognjevu, ki je v svojem življenju videl malo žensk, se je zdela krasotica.

"Odhajam!" je dejal, poslavljajoč se pri lesi od nje. "Spomnite se me kdaj! Hvala vam za vse!"

Z istim pevajočim seminarskim glasom, v katerem je govoril s starcem, prav tako mežikaje in vzdigaje pleča se je začel zahvaljevati Veri za gostoljubnost, prijaznost in dobrodušnost.

"O vas sem pisal materi v vsakem pismu", je rekel. "Ko bi bili ljudje takšni ko vi in vaš očka, potem bi na svetu ne bilo življenja, ampak neprestan predpust. Pri vas je vsa družba tako lepa in dobra! Ljudstvo je vse preprosto, prisrčno in odkrito."

"Kam se peljete sedaj?" je vprašala Vera.

"K materi v Orel, pri nji ostanem par tednov, potem pa hajd — v Peterburg na delo."

"In potem?"

"Potem? Potem bom vso zimo delal, spomladi pa pojdem zopet kam na deželo material zbirat. Torej, bodite srečni, živite sto let...: in spomnite se kdaj name. Nikoli več se ne bova videla."

Ognjev se je sklonil in poljubil deklici roko. Nato si je popravil v molčečem razburjenju površnjik, vzel pripravneje knjige v roko, pomolčal in nato dejal:

"Kaj se je megle navalilo!"

"Hm. Niste ničesar pozabili pri nas?"

"Kaj bi pozabil? Mislim, da nič..."

Nekaj sekund je Ognjev molče postal, potem se je nerodno obrnil k lesi in odšel iz vrta.

"Počakajte, spremim vas do našega gozdiča", je rekla Vera, stopivši za njim.

Šla sta po potu. Zdaj ni drevje več zaslanjalo razgleda in videla sta se nebo in daljava. Kakor pod lahnim ovojem se je skrivala vsa priroda za prozoren temen pajčolan, skozi katerega je veselo gledala njena krasota; megla gostejša in svetlejša ko poprej, se je neenakomerno vlegala okrog senenih kopic in grmov, ali je tavala v raztrganih kosih preko pota, prižemajoč se k zemlji, kakor da bi se bala zasloniti razgled. Skozi pajčolan je bil viden prav pot do gozda; vidni so bili tudi kanali ob straneh in mali grmiči, rastoči nad kanali ter ovirajoči kopičaste kose megle na potu preko poljane. Pol vrste od lese se je črnila maroga Kuzneškega gozda.

"Čemu je šla z menoj? Potem pa mi jo bo treba spremiti zopet nazaj!" je pomislil Ognjev, a pogledavši na njen profil se je ljubeznivo nasmehnil in rekel: "Kar odtod ne morem v tako lepem vremenu! Večer je naravnost romantičen z mesečino, tišino in vsem, kar še spada zraven. Veste kaj, Vera Gavrilovno! Jaz sem že 29 let na svetu, pa nisem še doživel niti enega romana. Vse svoje življenje niti ene romantične storije, tako da poznam rendezvous, aleje vzdihov in poljube samo tako od drugih. Nenormalno, kaj ne! V mestu, ko sediš v svoji sobici pri delu, ne zapaziš tega nedostatka, te vrzeli v življenju, a tukaj na svežem zraku ga človek silno občuti... Nekako razžaljen je!"

"Zakaj tako govorite?"

"Ne vem. Menda človek celo življenje ni utegnil, morebiti tudi prilike ni imel sniti se s takimi ženskami, katere... Sploh imam jaz malo poznanih in nikamor ne zahajam..."

Tristo korakov sta prehodila molče. Ognjev se je oziral na odkrito glavo in na robec Verice in v njegovi duši so vstajali drug za drugim pomladni in poletni dnevi nekdanjih časov. To je bil čas, ko se je daleč od svoje vlažne peterburške sobice naslajal, uživajoč ljubeznivost dobrih ljudi, prirode in prijetenga dela, ko niti opažal ni, kako večerne zarje zamenjujejo jutrnje in kako drug za drugim nehujejo peti slavec, prepelica, kosec, prorokovaje konec poletja... Čas je bežal neopaženo, živelo se je lepo in lehko... Začel se je spominjati, kako nerad se je odpravil on, ki ni bogve kako premožen in ni vajen tavati po svetu in okrog ljudi, koncem aprila sem v N-ski okraj, kjer je pričakoval najti puščobo, osamelost in ravnodušnost do statistike, do vede, ki po njegovem menju zavzema med drugimi vedami sedaj eno najvišjih mest. Prišedši v aprilskem jutro v okrajno mestece N. se je vstavil v gostilni staroverca Rjabuhina, kjer je dobil za 20 kopejk na dan svetlo in čisto sobo s tem pogojem, da bo kadil na ulici. Ko se je oddehnil in poprašal, kdo je načelnik okrajne uprave se je odpravil nemudoma peš h Gavrilu Petroviču. Moral je iti štiri vrste daleč črez bujne loge in mlade gaje. Pod oblaki so trepetali škrjančki, zalivajoč zrak s srebrnimi glasovi in nad zelenečimi njivami so se nosile vrane, solidno in dostojanstveno vzmahovaje s krili.

"Moj Bog", se je zavzemal takrat Ognjev, "kaj tukaj vedno dihajo tak zrak, ali diši to tako samo danes radi mojega prihoda?"

Ker je pričakoval pri Kuznecovu suhega uradnega vsprejema, je šel k njemu boječe zroč izpod čela in kakor v zadregi prebirajoč lase svoje brade. Starec je sprva gubančil čelo in ni mu moglo iti v glavo, zakaj potrebuje ta mladi človek in njegova statistika okrajne uprave, a ko mu je Ognjev popularno razložil, kaj je statistični material in kje se nabira, se je Gavril Petrovič oživil, smeh se mu je pojavil na obrazu, in začel je z otroško radovednostjo prebirati njegove zvezke...

Zvečer je Ivan Aleksejič že sedel pri Kuznecovih pri večerji. Hitro opivajoč se ob močnem likerju in opazujoč pokojne obraze in mirne geste svojih novih znancev je čutil po vsem telesu ono sladko, dremotno lenivost, ko se človeku zahoče spati, pretegovati se, nasmihavati... A novi znanci so ga dobrodušno opledovali in spraševali, ali sta mu še žive oče in mati, koliko zasluži na mesec, če pogosto hodi v gledališče itd.

Spomnil se je Ognjev svojih potov, ribjih lovov, izleta cele družbe v ženski samostan k predstojnici Marfi, ki je podarila vsakemu gostu v spomin biserno mošnjico. Spomnil se je vročih, nekončanih, čisto ruskih prepirov, ko prepiralci govore, da jim lete sline iz ust, tolčejo s pestmi ob mize ne umevajoč drug druzega, segajoč drug drugemu v besede, nasprotujejo sami sebi z vsako sledečo frazo in ne da bi se izbedili neprestano menjavajo predmet prepira ter se naposled po dveh-treh urah, ko so se do dobrega nakregali, — smejo: — Vrag vedi, zakaj smo vzdignili prepir! Začeli smo o zdravju, pa smo končali s spravo!

"Se spominjate, kako smo jezdili vi, doktor in jaz v Šestovo?" je vprašal Ivan Aleksejič Vero, ko sta se približevala gozdu. "Še nekega bebca smo bili srečali. Jaz sem mu dal grošek, a on se je trikrat prekrižal in ga zagnal v rež. Moj Bog, koliko vtiskov odnašam s seboj, ko bi se jih dalo zbrati v kompaktno maso, bi bila iz njih lepa gruča zlata! Ne razumem, zakaj neki se pametni in čuteči ljudje tesnijo po velikih mestih in nep ridejo sem? Kaj je morebiti na Nevskem in v velikih vlažnih hišah več prostora in resnice, nego tukaj? Res, meni so se zdele moje sobe s pohištvom, od vrha do tal obvešene z umetniki, učenjaki, in žurnalisti, zmerom predsodek."

Kakšnih 20 korakov od gozda je ležal črez pot mal, ozek mostič s koli ob straneh, ki je v času večernih sprehodov zmerom dobro služil Kuznečevim in njihovim gostom. Tu so imeli svojo postajo. Od tukaj je mogel vsak, kogar je veselilo, dražiti in oponašati gozdni odmev in od tu se je videlo, kako je izginjala pot v črni preseki.

"No, vidite, sva že pri mostu!" je rekel Ognjev. "Tu se vam bo treba vrniti..."

Vera se je vstavila in globoko vzdihnila.

"Dajte, posediva malo", je rekla in se naslonila na količek. Pred odhodom, ko se posavlja, se navadno vsede."

Ognjev se je oprl poleg nje na zavitek svojih knjig, in govoril dalje. Ona je težko dihala od boje in strmela: ne v Ivana Aleksejiča, ampak nekam v stran, tako da ni mogel videti njenega obraza.

"In naenkrat, čez deset let si prideva zopet nasproti", je govoril on. "Kakšna bova takrat? Vi boste že spoštovana mati, a jaz avtor kakega spoštovanja vrednega, nikomer ne potrebnega statističnega zbornika, debelega, kakor štiridesettisoč zbornikov. Prišla si bova nasproti in se spomnila nekdanjih dni... Sedaj čutiva sedanjost, ki naju napolnjuje in razburja, a potlej pri srečanju ne bova pomnila že več ni dneva, ni meseca in niti leta, ko sva se videla poslednjikrat na tem mostičku. Vi se boste najbrž spremenili.. Slišite, ali se boste spremenili?"

Vera se je stresla in obrnila obraz proti njemu.

"Kaj?" ga je vprašala.

'Vprašal sem vas ravnokar..'

"Oprostite, nisem slišala, kaj ste rekli."

Šele sedaj je zapazil Ognjev na Veri spremembo. Bila je bleda, dušilo jo je, in drhtenje njenega dihanja je prehajalo v roke, v ustnice in glavo, a izpod frizure se ni spustil na čelo, kakor po navadi, samo en kodre, ampak dva ... Očevidno se je ogibala pogledati mu naravnost v obraz in prizadevajoč si zakriti razburjenje si je zdaj popravljala ovratnik, kakor da bi jo tiščal, zdaj je potegovala svoj rdeči robec z ene rame na drugo...

Vera je molčala.

"Kaj vam je?" se je nasmehnil Ivan Aleksejič. "Vi molčite in ne odgovarjate na vprašanja. Ali niste zdravi, ali ste jezni? Ali kaj?"

Vera je pritisnila dlan krčevito na lice, obrnjeno proti Ognjevu in jo takoj zopet naglo odtegnila.

"Strašno stanje..." je zašepetala z izrazom silne bolesti na obrazu. "Strašno!"

"Zakaj je tako strašno?" je vprašal Ognjev, zmigovaje z ramama in ne skrivaje svojega začudenja. "Kaj pa je?"

Se vedno teško dihaje in drgetaje s pleči mu je obrnila Vera hrbet, gledala nekaj hipov na nebo in rekla:

"Jaz bi rada govorila z vami, Ivan Aleksejič..."

"Prosim, prosim."

"Vam se bo morebiti čudno zdelo... vi se boste čudili... pa nič ne dene."

Ognjev je še enkrat skomiznil s pleči in se pripravil, da bi poslušal.

"Stvar je taka..." je pričela Verica, sklonivši glavo in mencajaš s prsti franžo svojega robca. "Vidite, jaz sem vam tole ... hotela povedati.. Vam se bo zdelo čudno in... neumno, a jaz... jaz ne morem pomagati."

Njen govor je prešel v nejasno šepetanje; naenkrat ga je zadušil jok. Deklica si je zakrila oči z robcem, se sklonila še nižje in britko zaplakala. Ivan Aleksejič je zmočeno zakašljal in v osupnjenosti in zadregi, kaj bi rekel in počel, se je začel brezupno oziati okrog sebe. Ker ni bil vajen slišati joka in gledati solze, so se še njemu zgenile oči.

"No, poglej no!" je zamrmral čisto iz sebe. "Vera Gavrilovna, čemu je vsega tega treba, prosim vas? Božica, vi... vi ste bolni? Ali vas je kdo razžalil? Povejte mi, morebiti vam morem pomoči..."

Ko si je drznil, prizadevajoč si jo utešiti, previdno odtegniti njene roke od obraza, se mu je skozi solze nasmehnila in rekla:

"Jaz... jaz vas ljubim!"

Te besede, enostavne in navadne, so bile izgovorjene v prostem človeškem jeziku, a Ognjev je v silni zmočenosti odskočil od Vere, se vzdignil, in takoj za zmučenostjo ga je obšel strah.

NAŠ GOSPODAR,

edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 straneh vsak mesec in velja za vse leto samo $1.00. Prinaša podučne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših gibanjih in zanimivosti iz celega sveta. Pošlji denar na:

Naš Gospodar,
2616 S. Lawndale Avenue,
(10-8 v 2 d) Chicago, Ill.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

ZA BOŽIČ IN NOVO LETO

se kaj radi spominjajo Slovenci svojcev v stari domovini in jim pošiljajo darove; seveda iz te dežele večinoma le GOTOVE DENARJE; v tem oziru je najboljše, da se obrnejo v materinem jeziku na podpisanega, kateri : : : : : vse hitro in točno odredi. : : : : :

Frank Sakser
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
6104 ST. CLAIR AVENUE, N. E., CLEVELAND, O.

Vprašanja in odgovori čitateljem "Glas Naroda".

Vprašanje: Zakaj plačujejo ljudje 4 ali večkrat toliko, kakor je ura vredna? **Odgovor:** Kar ne pozna nihče tvorniške cene in ne ve, kje se za isto ceno kupi. **Vprašanje:** Zakaj računajo prodajalci za uro 4-krat toliko kot je vredna? **Odgovor: Ker proda prodajalec** le eno ali par ur na teden ter mora iz tega plačati za prostor, za vse stroške in živeti. Ako tvornica oglašuje, da da za $6.— ono uro, ki stane $25.—, — kaj poreče ljudstvo? Poreklo bo, da to ni res, kako bo mogel kdo kupiti za $6.—, kar drugi pri trgovcu plača $25.—. No to pa ni pravilno. Vi veste zakaj zahteva trgovec 4-krat toliko kakor tvornica. Tvornica ne kupuje od nikogar ur kakor trgovec in tvornica ne proda le par ur na teden temveč na stotine in tisoče na teden. Vzemimo, da tvornica proda le 100 ur na dan in zasluži pri uri le 25c, to je že $25.—. Zato je umljivo, da tvornica more dajati ure tako poceni.

Ako želite kupiti **dobro** uro po **tvorniški** ceni, kupite naravnost od nas in prihranili si boste veliko denarja. Naše ure so zelo **lične, najnovejših uzorcev in najboljše kakovosti, jamčene od tvorničarja za 20 let.** So pozlačene (14 k. Gold Filled) imajo troje pokrovov, ki so umetno gravirani. Ure imajo najboljše kolesje, so skrbno regulirane ter priznane kot časovno merilo.

Ako želite imeti eno teh $25.— ur za $6.— si oglejte gorenje slike, izrežite eno, katera se vam najbolj dopada in jo pošljite s $1.— depozita. Mi vam uro takoj pošljemo uloženo v ličnі škatljici. Kadar vam pride ura v hišo, jo natančno preglejte in ako ste zadovoljni, plačajte preostanek $5.— in ekspresne stroške od 25c. Ako bi pa ne bili zadovoljni z uro, je ne sprejmite in mi vam vrnemo $1.00.

Dostavljamo še, da ničesar ne riskirate, ako naročite od nas uro. To pa zato, **ker so naše ure zajamčene za 20 let.** Ako bi se vam tekom tega časa ura potrla, vam jo popravimo povsem zastonj, ako nam pošljete 25 centov za ekspresne stroške.

Opomba. Vse čitatelje tega lista prosimo, da pokažejo naš oglas, svojim prijateljem, zakar se jim že vnaprej zahvaljujemo.

Naslovite le:

NATIONAL COMMERCIAL CO.
505 E. 5th Street. Dept. 120. New York.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik IVAN GERM 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely Minn., Box 424
Pomožni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1234 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
Zaupnik: ALOJS VIRANT, Lorain, Ohio, 1700 E. 28th St.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 930 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOJS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 533.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 133.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOCHEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eller Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA J. S. K. JEDNOTE.

PREMEMBE ČLANOV IN ČLANIC PRI SPODAJ NAVEDENIH DRUŠTVIH.

Sv. Jožef, štev. 45, Indianapolis, Ind.
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili.
Alois Medvešček 92 17063 500 2
Alois Urana 93 17064 500 2

Suspendiran:
Joseph Bostar 87 15849 1000 3
Društvo šteje 77 članov in 36 članic.

Vitezi sv. Jura, št. 49, Kansas City, Kan.
Dne 25. oktobra 1913.

Zopet sprejeti:
Karol Toplikar 88 6177 1000 1
John Movič 78 14746 1000 4
Društvo šteje 73 članov.

Sv. Barbara št. 47 Aspen, Colo.
Dne 29. oktobra 1913.

Suspendiran
Karol Hribar 64 11664 1000 5
Društvo šteje 76 članov.

Sv. Peter in Pavel, št. 50, Brooklyn, N.Y.
Dne 1. novembra 1913.

Prestopili:
Josip Smeteler 91 17106 1000 2
Katarina Smetlar 96 1707 500 1

Suspendirani:
Frak Vogrič 77 15465 500 5
Društvo šteje 24 članov in 6 članic.

Sv. Peter in Pavel, št. 51, Murray, Utah.
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili:
John Babnik 94 17065 1000 1
Društvo šteje 42 članov in 12 članic.

Sv. Jožef št. 52, Mineral, Kans.
Dne 25. oktobra 1913.

Zopet sprejeti:
John Pogačnik 87 7764 1000 1
Martin Ramota 65 7425 1000 6
Društvo šteje 78 članov.

Sv. Jožefa št. 53., Little Falls, N. Y,
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili.
Ivan Gosar 84 17066 1000 3
Frank Lovrin 97 17067 1000 1
Ivan Zorc 93 17068 1000 1
Pepca Gosar 88 17069 1000 3

Zopet sprejeti.
Ivan Cankar 89 14214 500 2
Društvo šteje 94 članov in 35 članic.

Sv. Frančišek št. 54 Hibbing, Minn.
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili:
Anton Ostrež 83 17070 1000 4
Rudolf Kure 85 17071 1000 3
Anton Kromar 74 17072 1000 5
Marija Kromar 89 17073 1000 2

Suspendirani:
Frank Keleš 83 16718 1000 3
Društvo šteje 67 članov in 14 članic.

Sv. Alojzija št. 57. Export, Pa.
Dne 25. oktobra 1913.

Zopet sprejeti:
Ignac Nagode 83 7510 1000 2

Odstopili:
Anton Eržen 75 10149 500 4
Društvo šteje 48 članov.

Sv. Barbara št. 60 v Chisholm, Minn.
Dne 1. novembra 1913.

Pristopili:
John Germek 85 17108 1000 3

Črtani:
Mat. Tancabel 90 12526 1000 1
Društvo šteje 42 članov in 4 članic.

Sv. Jurija št. 61, Reading, Pa.
Dne 16. oktobra 1913.

Pristopili:
John Gabrijan 82 17012 1000 4
Društvo šteje 35 članov.

Sv. Florijan št. 64 So. Range, Mich.
Dne 29. oktobra 1913.

Zopet sprejeti:
Jakob Jerebič 67 11693 1000 6

Suspendirani:
Geo. Kodrič 76 7450 1000 4
Pavel Movrin 86 55 75 501
Društvo šteje 19 članov.

Sv. Peter in Pavel št. 66 Joliet, Ill.
Dne 25. oktobra 1913.

Pristopili:
Aleš Plut 85 17024 1000 3

Prestopili.
Anton Oberstar 70 130 81 1000 5
k društvu Mihaela Viteza, štev. 92, Rockdale, Ill.
I. društvo šteje 81 članov in 13 članic.
II. društvo šteje 42 članov in 6 članic.

Jezus Prijatelj Malenih št. 68 Monessen Pa
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili:
Janko Bek 75 17074 1000 5

Črtani:
Ivan Klasan 86 15329 1000 3
Društvo šteje 112 članov in 13 članic.

Sv. Peter št. 69 Thomas, W. Va.
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili.
Frank Crplič 87 17075 1000 3

Zopet sprejeti:
Ivan Lerak 82 12465 1000 3

Suspendirani:
Frak Maček 68 12823 1000 6
Društvo šteje 45 članov in 11 članic.

Zvon. št. 70. Chicago. Ill.
Dne 16. oktobra 1913.

Zopet sprejeti:
John Robida 87 16578 1000 3

Pristopili:
Dne 29. oktobra 1913.
John Dvornik 85 17076 500 3
Društvo šteje 69 članov in 12 članic.

Sv. Janez Krstnik št. 71 Collinwood, O.
Dne 16. oktobra 1913.

Pristopili.
Frank Gliha 94 17013 1000 1

Zopet sprejeti:
Anton Což 91 13356 500 1
Ignatz Fortuno 76 14920 500 5
Društvo šteje 107 članov.

Sv. Barbare štev. 72. Ravensdale, Wash.
Dne 31. oktobra 1913.
Suspendirani:
Karolina Škerbinc 87 12913 500 2
Društvo šteje 25 članov in 9 članic.

Sv. Janez Krstnik št. 75 Canonsburg, Pa.
Dne 29. oktobra 1913.

Prememba zaverovalnine:
Andrej Gruden 83 10589 500 2

Pristopili:
Peter Dolenc 84 17077 100 3
Frank Reven 86 17078 500 3

Zopet sprejeti:
Mihael Zamika 93 14566 500 1

Suspendirani:
John Vlahovich 62 7202 500 6

Prestopili:
Frank Merše 89 13758 500 2
k društvu sv. Cirila in Metoda št. 16., Johnstown, Pa.
I. društvo šteje 77 članov in 8 članic.
II. društvo šteje 107 članov in 52 članic.

Sv. Rešnjega telesa štev. 77 v Grab Tree,
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili:
Peter Oženič 86 17079 1000 3

Suspendirani:
John Keglar 70 5561 1000 5
Marija Keglar 70 9819 500 5
Društvo šteje 30 članov in 9 članic.

Sv. Alojzija št. 78, Salida, Colo.
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili:
Frank Trlep 97 17080 1000 1
Društvo šteje 82 članov in 37 članic.

Sv. Jernej št. 81 Aurora, Ill.
Dne 1. novembra 1913.

Pristopili:
Frank Pucelj 71 17109 1000 6
Martin Račečič 91 17110 1000 2

Suspendirani:
Joseph Oberman 93 16095 1000 1
Društvo šteje 41 članov in 7 članic.

Sv. Janeza Krstnika štev. 82 v Sheboygan, Wis.
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili:
Andrej Stokelj 73 17081 500 5
Društvo šteje 85 članov in 15 članic.

Sv. Andrej št. 84 Trinidad, Colo.
Dne 16. oktobra 1913.

Pristopili:
Joseph Jackson 84 17014 1000 3
Ivana Brumen 93 17111 500 2

Suspendirani:
Alois Požar 92 14011 1000 1
Mike Slevc 89 14148 1000 2
Joseph Naglich 92 16402 1000 2
John Jeraj 81 10817 1000 3
Frank Cikavič 84 15486 1000 3
Luka Marinac 75 13067 1000 4
Jos. Cadež 80 14037 1000 4
Steve Jengich 78 16320 1000 4
Rudolf Rubeža 81 16821 1000 4
Frank Mandich 73 14363 1000 5
Rudolf Tomholzer 70 16819 1000 6

Zopet sprejeti:
Frank Skerlj 85 14008 1000 2
Društvo šteje 105 članov in 15 članic.

Sv. Jožefa št. 85 Aurora, Minn.
Dne 29. oktobra 1913.

Zopet sprejeti:
John Bolka 84 7430 1000 2
Jacob Snoj 87 10769 1000 2
Društvo šteje 58 članov in 26 članic.

Sv. Jožef, št. 86. Midvale, Utah.
Dne 29. oktobra 1913.

Suspendirani:
Aleksa Matković 79 11881 1000 3
Nik Poljak 92 16365 1000 2
Društvo šteje 2 članov.

Sv. Jožef št. 89 Gowanda, N. Y.
Dne 25. oktobra 1913.

Suspendirani:
Ignac Govekar 94 15659 500 1
Anton Eržen 88 15835 500 2
Društvo šteje 45 članov.

Orel št. 90 New York, N. Y.
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili:
Johana Golob 86 17082 500 3
Društvo šteje 29 članov in 19 članic.

Sv. Rok št. 94 Waukegan, Ill.
Dne 16. oktobra 1913.

Pristopili:
Valentina Kobal 90 17015 500 2
Apolonija Mahovič 92 17016 1000 2
Društvo šteje 115 članov in 36 članic.

Sv. Frančišek štev. 99 Moon Run, Pa.
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili.
Jakob Drašler 80 17083 500 4
Brnard Zupančič 83 17084 500 4
John Sever 89 17085 500 2
Društvo šteje 46 članov in 12 članic.

Sv. Matere Božje štev. 100 Middletown, W. Va.
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili:
Joseph Plešivac 95 17086 1000 1
Društvo šteje 20 članov.

Sv. Felika št. 101 Walsenburg, Colo.
Dne 29. oktobra 1913.

Suspendirani:
Alois Maide 86 16051 1000 3
Društvo šteje 29 članov.

Jugoslovan štev. 104 Chicago, Ill.
Dne 16. oktobra 1913.

Pristopili
Frank Petan 95 17017 500 1
Anton Novak 90 17018 500 2
Frank Gartner 70 17019 500 6
John Zobec 92 17112 500 2
John Boškovič 78 17113 500 4

Zopet sprejeti:
John Podgornik 83 15498 500 3
Društvo šteje 26 članov in 4 članic.

Sv. Martina štev. 105. Butte, Mont.
Dne 16. oktobra 1913.

Pristopili:
Josehp Geršič 77 17020 500 5
Marko Frankovič 95 17021 1000 1
Josephina Oberman 92 17022 1000 2
Barbara Nool 89 17023 1000 2

Pristopili:
Dne 29. oktobra 1913.
Anton Sodja 87 17087 1000 3
Geo Zagar 79 17088 1000 4

Zopet sprejeti:
Frank Tomazin 85 15752 500 3

Suspendirani:
Simon Fajnik 88 14914 500 2

Črtan:
Geo Mihelič 79 16100 1000 4

Prememba zavarovalnine:
iz $500 na $1000 iz 3. v 4. razr.
Matija Panjan 82 14709 1000 4

Pristopili.
Dne 1. novembra 1913.
Geo. Ilenich 85 18114 1000 3
Peter Kozan 91 17115 500 2
John Kovačič 87 17116 1000 3
Društvo šteje 113 članov in 17 članic.

Sv. Anton, št. 108, Youngstown, O
Dne 29. oktobra 1913.

Pristopili:
Alois Zakrajšek 92 17089 1000 2
Društvo šteje 34 članov in 11 članic.

Sv. Jurij, štev. 111, Leadville, Colo.
Dne 20. oktobra 1913.

Prestopili:
John Zupancich 86 16263 1000 3
k društvu sv. Jožefa št. 21., Denver, Colo.

Pristopili:
Dne 29. oktobra 1913.
Anton Buh 87 17090 1000 3
Frank Godec 80 17091 1000 4
Frank Trehek 92 17092 1000 2
Mary Godec 83 17093 1000 3
Neža Jakopič 83 17094 1000 3
Društvo šteje 31 članov.

"Slovenec", štev. 114. v Ely, Minn.
Dne 1. novembra 1913.

Pristopili:
Steve Grahek 89 17117 1000 2
Anton Mušič 94 17118 1000 1
Društvo šteje 33 članic in 3 članic.

Z bratskim pozdravom
Geo. L. Brozich, gl. tajnik.

OPOMBA: Poleg članovega imena navedene številke značijo: Prva leto rojstva, druga certifikatno številko, tretja zavarovano svoto, četrta razred.

Zagonetna smrt bančnega ravnatelja.

Ravnatelja deželnega hranilnega zavoda v Krakovu, dr. Siegfriedt Schenkerja, katerega so pogrešali so našli delavci v predmestju. Schenker je imel težko rano na obrazu, bil je popolnoma zalit s krvjo in je imel popolnoma raztrgano obleko. Ko so ga prenesli delavci v delavsko barako, kjer so ga umili, se je mož nekoliko zavedel, in je prosil delavce naj ga puste pri miru. Delavci so poklicali policijo in zdravnika. Zdravnik je konstatiral, da je Schenker vsled rane na glavi duševno popolnoma zmeden in ni upanja, da bi popolnoma ozdravel. Obenem so konstatirali, da manjka v banki 30.000 K. Ni pa verjetno, da bi si prilastil ta primanjkljaj ravnatelj Schenker, kajti on je priznano bogat mož in tudi njegova rodbina je bogata. Za vsak slučaj se je zavezala njegova rodbina, da povrne škodo, če bi se dokazalo, da jo je provzročil Schenker.

Tedenska pisma.

Piše Mike Cegare.

—o—

Pesem od "zamaknjene" Johance.

—o—

Stoji, stoji ravno polje,
Ljubljansko znano davno že;
Na polju tem pa mala vas,
Vodiška zdaj zavzema glas;
Ker sred' vasi tam hišica
Prostira se skrivnostna vsa. —
V tej hišici pa nekaj let,
Vršil se "čud" je nevrjet. — —
Stoji v tej hiši posteljica,
Postlana mehko, lepo vsa.
Na postlji tej Johanca pa,
Leži v nebo zamaknjena;
Izpod odeje vidi vse
Peklenske hude škrateljne;
To revico tako boli,
Da teče ji raz čelo kri. — —
Zamaknjeno Johanco svet,
Je hodil gledat nepreštet.
Od blizu, daleč tuintam
So romali k Johanci Vam.
Daril prinašali so v dar,
V podobi kronc na njen oltar.
"Johanca, oj Johančica,
Povej nam vsa zamaknjena,
Kaj v hiši tej tako smrdi?" —
"To grehi Vaši so težki!
Kdor kronco bo pa meni dal,
Se grehov svojih bo opral!" —
In kronce res v Johančni žep,
So romale za trden sklep.
Johanca le zamaknjena,
Je iste v postelj devala,
Da rešil bi se grešni svet,
Napuhnjen hudo in proklet. —
Nekoč Johanca pa je šla,
V Ljubljano vsa nališpana.
Kam neki res jo vodi pot,
V kočiji vozi se ondot?
V zavitku kaj tako tišči,
Prot' klavnici najprej hiti?
Johanca prej zamaknjena,
Je bila zdaj drugačna vsa.
Je znala dobro, kje krvi
Za "copranje" se dost' dobi. —
Fijaker brihten in razgret,
Spoznal Johančni je izlet:
Buteljko videl je pri nji
Telečje gorke še krvi. — —
Naznanil je kasneje stvar,
Oblastim ter gospodom kar.
Ko "dvica" ta prefrigana,
Nekoč spet vsa "razicana",
Na postlji tam ležala je,
Prišlo na dan je jasno vse. — —
Johanca znala je kako,
"Potegne" svet se prav lahko;
Če v postelji telečja kri,
Po cevki v glavo ji kipi. — —
Prišel gospod je, — — ropotal,
Johanco tepel in lasal.
Johanca prej zamaknjena,
Se kmalu vsa je "zbrihtala."
Prišlo najhujše še na dan,
Žendar v Vodice tja poslan,
Johanci kliče govori:
"Johanca pojdi z mano ti!
Zakaj, — prišla je ura ta,
Da več ne boš zmaknjena!
V zaporu ričet in krompir,
Tolažbo delal ti bo mir!
Sleparstvo tvoje vsakdo ve,
Svetništva konec kaže se!"
Johanca brani se ihti:
"Brezbožneži zares ste vsi.
Ker v sužnost tja me vodite,
In slabo, krivo sodite!"
Johanca zdaj na varnem pa,
V zaporu premišljuje, da
Kako je res pregrešen svet,
Hudoben večkrat in proklet. —
Če jaz bi pa Johanca bil,
Telečjo kri bi ne potil;
Za to bi piške klal in jel,
In kronce svitle dalje štel.

M. C.

To in ono.

—o—

Kdaj je Bismarck užival zdravila.

Lord Odo Russel, angleški poslanik v Berolinu, in knez Bismarck sta bila najboljša prijatelja. Ko je nekega dne lord Russel obiskal Bismarcka, se je ta pritoževal, da mu obiski včasih vzamejo jako mnogo časa, ter pripomnil: Dogovoril sem s svojo ženo sledeče: Če vidi, da me tak obiskovalec predolgo nadleguje, naj vstopi kar hipoma s steklenico v roki v sobo ter reče: Toda, Oto, zdaj je čas, da že enkrat vzameš svoje zdravilo." Komaj je Bismarck to rekel, je vstopila kneginja s steklenico v roki v sobo ter ponovila omenjene besede. Knez Bismarck in lord Russel sta se jela tako smejati, da je bila kneginja vsa izven sebe. Toda tudi ona se je smejala, ko sta ji vso zadevo pojasnila.

Živ mrtvec.

Iz Nizze poročajo: Sodišče v Grasse se peča z afero, ki je, kakor da bi bila izstrižena iz senzacijskega romana. Pred par leti je prišel v Nizzo neki inženir-konstrukter, da bi tam poskusil svojo srečo. Po raznih ponesrečenih poskusih je končno dobil nekega finančnika in ta mu je toliko pomagal, da se je inženir kot samostojen konstrukter etabliral. Godilo se mu je izborno in končno si je kupil krasno vilo v zalivu Inandes-Pins. Vilo je imenoval "Zvezdo morja" in je nameraval v njej mirno preživeti vse dni svojega življenja. Toda k nesreči je imel sina, ki je živel v Parizu in tam zapravljal ter delal dolgove. Dolgovi so grozno naraščali. Upniki so vedno bolj in bolj pritiskali očeta, toda ta ni hotel ničesar plačati. Kaj naj napravi? Tedaj pa si je izmislil nekaj popolnoma novega. Odločil se je, da izgine, da navidez umre, da uide upnikom. Dne 15. novembra 1912. so dobili vsi trgovci in prijatelji gospoda C. parte, v katerem se je poročalo, da je v vili v zalivu Inandes-Pins umrl bivši stavbni podjetnik gospod C. Isti dan je bil pogreb lastnika "Morske zvezde" na antibsko pokopališče. Za rakvo so šli služabniki in nekaj sorodnikov. Vila je bila potem opuščena in zaprta. Vest o smrti podjetnika je prišla tudi v Pariz. Slišali so jo upniki, ki so prenehali, nadlegovati "umrlega". Polagoma se je stvar pozabila. Za ves svet je bil gospod C. mrtev, samo neki industrijec ni verjel, da bi C. v resnici umrl. Spoznal je, da je naslov na kuverti "parta" napisal ranjki lastnoročno, in to se mu je zdelo sumljivo. Končno je letos meseca junija kar naenkrat srečal gospoda C. v Cannesu, živega in zdravega. Od tistega časa so gospoda C. parkrat videli v Nizzi in Monte Carlo. Sodišče je začelo stvar preiskovati. Zanimivo je, kako je bilo mogoče, prirediti v Antibah pogreb? Kdo, oziroma kaj je bilo v rakvi? Mogoče bo sodišče to dognalo.

Bitka.

Včeraj zjutraj se je vnel na Clay St. in Manhattan Ave., Williamsburg, med dvema neznancema pravcat boj. Vročekrvneža sta oddala kakih štirideset strelov. Policija je spravila oba težko ranjena v bolnišnico. Dosedaj še nista hotela povedati, kako se imenujeta.

SI 4 MESECE VSAK DAN, NAZNANILO.

Rojakom v Gilbert, Minn., in okolici naznanjamo, da je

Mr. LOUIS VESSEL

naš zastopnik, kateri je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" ter izdavati za to veljavna potrdila. On nas zastopa v vseh poslih in zato ga rojakom toplo priporočamo.

V zalogi ima pratike in Slovensko-amerikanski koledar za leto 1914.

S spoštovanjem
Upravn. "Glasa Naroda".

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill

Prodaja bela vina po.....70c. gallon
črno vino po .....50c. "
Drožnik 4 galone za.....$11.00
Brinjevec 12 steklenic za.....$12.00
4 gal. (sodček) za $16.00
Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.
ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE PEČATE IN VSE POTREBSCINE ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.
Delo prve vrste. Cene nizko.
F. KERŽE CO.
2711 S. MILLARD AVE., CHICAGO, ILL.
SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Po znižani ceni!
Amerika in Amerikanci
Spisal Rev. J. M. Trunk
je dobiti poštnine prosto za $2.50. Knjiga je vezana v platno in za spomin jako prilična.
Založnik je imel veliko stroškov in se mu nikakor ni izplačala, zato je cena znižana, da se vsaj deloma pokrijejo veliki stroški.
Dobiti je pri:
Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Krasen cenik pošljemo zastonj.
V njem so vsakovrstne
Columbia Grammofone
od $17.50 do $250.—.
V njem je popolni imenik vseh slovenskih pesmi in skladb.
Pište po ta cenik še danes.
Columbia Grammofon Co,
171 Washington St., New York, N. Y

KRASNO DARILO.
Kako vsako leto, tako tudi letos razpošlje svetovno znana lekarna
PARTOS v New Yorku
več tisoč krasnih koledarjev za leto 1914
na svoje odjemalce. Vsakomu, kateri naroči vsaj za $1.00 PARTOLA, občeznanega in od najboljših zdravnikov priporočenega sredstva za
čiščenje krvi in želodca ter redno stolico,
ali katerega drugega zdravila, odpošljemo z obratno pošto poleg zdravila tudi omenjeni koledar popolnoma zastonj in poštnine prosto.
Ako bolujete od: kašlja, reumatizma, glavobolja, na želodcu, neredni stolici, slabem spavanju, trganju po udih, srbenju kože, zobobolju, očeh ali ušesih, ledicah, jetrih i. t. d. ali na kakšni tajni bolezni ter ste že zastonj trošili denar za zdravila, pišite takoj v materinskem jeziku ter pismu priložite $1.00 ter ga naslovite na:
THE PARTOS PHARMACY,
160 -- 2nd Ave., New York, N. Y.
in z obratno pošto vam odpošljemo potrebna zdravila. - Slovenski ceniki se pošiljajo zastonj.

Phone 246.
FRANK PETKOVSEK,
Javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.
PRODAJA fina vina, najbolje žganje te isvrstne smotke — patentovana zdravila.
PRODAJA volne listke vseh prekomorskih črt.
POŠILJA denar v star kraj zanesljivo in pošteno
UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.
Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Tri naborne stave je zamudil Janez Štiftar, posestnikov sin na Vira, ker se je mudil brez oblastvenega dovoljenja v Ameriki v letih 1911 do 1913, kar sam priznava. Deželno sodišče ga je obsodilo na tri tedne strogega zapora.

Mislil je, da ne bo k vojakom potrjen Anton Jereb, tesar iz Poljan, zato se je mudil leta 1912. na Vestfalskem, čeravno je vedel, da ima to leto tretjo naborno stavo, ter se je šele letos o Veliki noči vrnil domov. Sedaj ga je deželno sodišče obsodilo na 14 dni zapora.

Tragičen zaključek ponedeljka. Jurij Dežan, oženjen hlapec v Ljubljani, je še v ponedeljek 25. avgusta nadaljeval s pijačo, kar je bilo v nedeljo premalo. Prišel je pa navedenega dne zvečer k gugalnici Marije Herman na Glince. Ker se je pa premočno gugal, so mu z desko ustavili gugalnico. To ga je pa tako ujezilo, da je z nožem napadel uslužbenca, ki je držal v svojo obrambo stol pred seboj. Obdolženec je prijel z eno roko za stol, z drugo je pa z nožem mahal proti uslužbencu, kateremu se je končno posrečilo uteči. Ta je pa dva stola vrgel proti gugalnici, od katerih je priletel eden tih glave tam stoječe ženske ter jo oplazil po laseh. Obdolženca je radi tega aretiral policist. Ko ga je hotel vkleniti, ga je Dežan dvakrat z nožem sunil, a k sreči ga le lahko ranil, nakar je stekel. Šele kasneje se je posrečilo drugim stražnikom ga aretirati. Njegov zagovor, da je bil do nezavesti pijan, je bil ovržen po zaslišanih pričah. Obsojen je bil pri deželnem sodišču na šest mesecev ječe.

Moteno ženitovanje. V Žnidarjevi hiši v Suhadolah so imeli dne 8. septembra ženitovanje, kamor so prišli domači fantje, kakor tudi iz Kaplje vasi in Žej. Fantje iz domače vasi so bili v vednem nasprotstvu z onimi iz Kaplje vasi in Žej. Do 11. ponoči je bilo še vse precej mirno. Kmalu nato je pa nastal med fanti vrišč in pretep, pri čemer je bilo več udeležencev lahko ranjenih, le Ignacija Sršena je bil Miha Lah tako močno sunil v prsi, da je nož predrl prsni koš ter se je kri vlila v pljuča. Zagovarja se, da je to storil iz jeze, ker ga je nekdo v roke vrezal. Sedaj je bil obsojen na 6 mesecev težke ječe.

Premembe si je zaželel France Majer, bivši trgovski pomočnik, zaradi raznih hudodelstev in prestopkov 23krat predkaznovan in sedaj prisiljenec v prisilni delavnici v Ljubljani. Kakor sam trdi, ga je to silno razburilo, da so ga silili k napornemu delu, vzlic temu, da je bil bolan. V svoji jezi je vrgel razpelo ob tla in ga razbil, pri tem pa izustil bogokletne besede. Sodišče ga je zaradi motenja vere obsodilo na 8 mesecev ječe.

Ni se mogla zdržati, da bi zopet ne posegla po tujem imetju, Jera Johan, rojena v Železnikih, delavka v Ljubljani. Nič manj kakor 25krat je bila že predkaznovana, od tega 15krat zaradi tatvine. Svoji gospodinji je izmaknila nekaj obleke in solnčnik, Mariji Sevnik pa površnik in dva dežnika in nekemu neznanemu lastniku dežnik. Zagovora, da je kradla iz potrebe, ni mogla utemeljiti, obsojena je bila na 18 mesecev težke ječe.

V prisilno delavnico v Ljubljani so privedli 36letnega potepuha Matijo Stadlmayerja, rodom iz Ebelsberga, okraj Linc v Zgornji Avstriji.

Porod v tobačni tovarni. Dne 29. okt. popoldne so delavko Ano Popitovo, stanujočo na Glincah, v tobačni tovarni v Ljubljani premogle porodne slabosti, nakar so poklicali babico, ki je porodu prisostvovala. Popitova je povila dečka in so nato mater in novorojenčka prepeljali z rešilnim vozom v dež. bolnišnico.

Tatvina. Dne 31. okt. ponoči so bile na Vodnikovem trgu v Ljubljani izpod stojnice branjevki Mariji Marjetičevi ukradene tri vreče kostanja, ki so tehtale 240 kg v vrednosti do 60 K. Po sledovih je poznati, da je tat kostanj naložil na vozliček in ga odpeljal proč. Storilec je seveda dosedaj še popolnoma neznan.

Sveže gorjanske maline in jagode je poslal uredništvu "Slov. Naroda" v Ljubljani Fr. Schmit, trgovec v Št. Jerneju na Dolenjskem. Pač znamenje mile jeseni. Vekoslav Bavdek je pa prinesel uredništvu krasen jabolčni cvet, ki ga je utrgal na svojem vrtu v Novem Vodmatu št. 45.

Napredek. V izložbenem oknu tvrdke Ign. Vok, Ljubljana, Sodna ulica 7, je razstavljen šivalni stroj v novi okusni opremi kot moderna damska pisalna miza v svetlem in mahagonijevem lesu. Ta šivalni stroj v pisalni mizi je najnovejša iznajdba šivalnostrojne industrije in je za šivanje, krpanje perila in nogavic, za vezenje itd., zaprta pa v okras stanovanja. Izdatki za ta šivalni stroj v damski pisalni mizi so neznatni in je poraba prostora zanj majhna.

Kdo je dal sled za morilcem Pivkom? "Slov. Narodu" pišejo: V listih beremo, da se je orožnikom in njih vstrajnosti tako hitro posrečilo dobiti v roke morilca Pivka, ki je umoril in oropal gostilničarko Krajnik v Zmincu. Vse lepo in vsa čast orožnikom in njih trudu. Sled za morilcem Pivkom je pa pokazal takorekoč poljanski župan Ignacij Čadež. V ponedeljek zjutraj, po umoru, je pravil v njegovi gostilni neki fant iz Oselice, da je prejšnje jutro v bližini Zminca srečal Pivka, ki je šel iz 18mesečnega zapora ter se držal nekako potuhnjeno. Ko ta fant to pove županu Čadežu, reče takoj Čadež: Nobeden drugi ni morilec kot ta! Pošlje takoj po orožnike v Gorenjo vas, da ima nekaj važnega povedati. Orožnik takoj prihiti in temu pove še fant, katerega je toliko časa pridržal, kaj in kako in kje ga je srečal. Čadež pravi orožniku: kar za tem, nobeden drugi ni! Orožniki so se tega prijeli in bili takoj tega mnenja, da je gotovo ta ter storili vse potrebno, da se ga prime, kjer se ga dobi. In res se je orožnikom z njihovo pridnostjo posrečilo v nekaj dneh ga izslediti v Trbovljah. Da ni župan Čadež prišel takoj na opravičen sum in da ni takoj sporočil orožnikom, bi se bilo ja ali ne posrečilo tako hitro dobiti v roke pravice tega, človeškemu življenju tako nevarnega ptiča!

To je ptiček — Šinkovec. Pred kratkim smo poročali, da je Janez Šinkovec iz Herinjevasi pretepel nekega fanta in je bil obsojen na zapor in v plačilo odškodnine. V gajbico je priletel Šinkovec sam in ostal v njej toliko časa, kolikor so mu ga prisodili. Krmili so ga s kruhom in kuhanim ješprenjem, po dostani kazni so ga zopet izpustili. Odškodnine pa ni hotel plačati in je skril vso gotovino, katere ni imel ravno malo, pod neki kamen v bližini domače hiše. Ko je prišel sodni uslužbenec rubiti, ni dobil ničečar, ker Šinkovec razen denarja ničesar ni imel. Oškodovanec pa ga je gnal na prisego. Šinkovec je prifrčal k sodniji in povedal, da ima 400 K denarja, ki jih je pa skril tako, da jih nihče ne najde. Rekel je, da ne pove, kje ima ta denar skrit, tudi če mu zavijejo vrat. Sodnija je nato Šinkovčka pridržala v gajbici za toliko časa, da bi povedal, kam je skril denar. Toda Šinkovec, ki je že parkrat preletel širno Atlantsko morje med Evropo in Ameriko, se spravi ponoči nad vratca te gajbice, ki jih toliko časa kljuva, pika, da ključavnica odleti in — Šinkovec iz gajbice sfrči. Njegov prvi polet je bil domov v Herinjevas, kjer se je pa skrival čez dan in je šele zvečer prilezel iz dupla na svitlo. Liki nočnim pticam je prepeval in vpil po vasi ter se norčeval iz sodnije in oblasti. Prišli so večkrat ptičarji, oboroženi z verigami, puškami, sabljami in bajoneti, ali Šinkovčka niso mogli najti. Nazadnje se je pa enemu takemu ptičarju ponoči vendarle posrečilo, zagrabiti prostosti željnega Šinkovčka. Odfrčala sta oba k sodniji; Šinkovec spredaj, ptičar za njim. Na samoti pa se Šinkovček obrne, pokaže ptičarju fige pod nos in z veselim "griču" sfrfoli proti domačemu griču. Ptičar jo ubere za njim, toda Šinkovec mu izgine ipred oči in se skrije. Zdaj se pa odpravlja večja četa ptičarjev na lov na tega čisto posebnega Ščinkovčka, ki poje jeseni svoj "griču".

ŠTAJERSKO.

Panamski prekop — nevarnost za izvoz našega sadja. Iz Gradca. K največjim konkurentom naše sadjereje in kupčije s sadjem spadajo, kot znano, že sedaj sadjerejci v zahodnoamerikanskih državah Unije. Vsakoletni ogromni uvoz amerikanskih jabolk obtežuje že sedaj prodajo našega sadja za cene, primerne stroškom. Ta svetovna konkurenca pa bode postala vsled otvoritve Panamskega prekopa še hujša. Dandanes pride namreč sadje iz Californije, Arizone itd. le s pomočjo dragih železnic preko amerikanske celine in potem šele po morju k nam. Z otvoritvijo Panamskega prekopa pa se skrajša pot za več kot polovico, Amerikanci pa morejo svoje sadje direktno brez prekladanja z železnic na ladije poslati iz pacifiških pristanišč v Evropo, pri čemur bodo prihranili na tovornih stroških do 25 odstotkov. To dejstvo ne bo samo primerno pocenilo, temveč tudi pomnožilo izvoz amerikanskega sadja zlasti na nemški trg, vsled česar bodo najbolj prizadeti češki in štajerski sadjerejci.

Pomlad pred zimo. Gospodična Gizela Šornova, c. kr. poštarica v Sv. Lovrencu na Dravskem polju, je poslala uredništvu "Slov. Naroda" v Ljubljani krasen šopek popolnoma zrelih jagod s krasnimi cveti na istih vejicah. V šopku je bilo tudi več krasno cvetočih vijolic. Šopek je bil nabran na tamošnjem šolskem vrtu.

Samomor. 23letna posestnica Marija Medved v Zavodnjah pri Šoštanju je pred nekaj dnevi nenadoma obolela in 29. okt. umrla. Imela je dalje časa s svojim 18letnim svakom Ivanom Medvedom nedovoljeno razmerje. Pred nekaj dnevi pa je svojemu možu vse priznala in od tedaj je bila videti zelo pobita. Mogoče je, da je vsled tega, ker jo je pekla vest, zavžila strup.

Nesreča v cementni tovarni. Z Zidanega mosta poročajo: Dne 29. okt. je polagal v tukajšnji cementni tovarni 28letni sedlar Anton Koler na kolesje transmisijsko jermenje, in sicer med obratom. Pri tem pa se mu je obleka zapletla v jermenje, ki je Kolerja potegnilo s seboj ter ga vleklo s seboj v krogu kakih pet- do šestkrat. Končno se je Kolerju odtrgala obleka ter je padel na tla, kjer je obležal težko ranjen. Prepeljali so ga v celjsko bolnišnico.

PRIMORSKO.

Imenovanje. Računski oficijal pri pomorski vladi v Trstu, Fran Maček, je postal računski revident. — Za arhitektnega asistenta pri deželni vladi v Sarajevu je imenovan Jaromir Dolenc s Proseka.

Žepni tat. Pred kavarno Fabris v Trstu je ukradel neznan žepni tat trgovcu E. Pittaniju iz žepa listnico, v kateri je bilo za 800 K bankovcev in več vrednostnih papirjev. O tatu nima policija še nobene sledi.

Aretacija. V Trstu so aretirali Petra Vasqueza, ki je 56 let star, znan Don Juan, in doma iz Bohinjske Bistrice. Ovadila ga je ena njegovih ljubic, češ, da jo je hotel ustreliti, ker je bila prevečkrat ljubosumna.

Okradena prostitutka. V ulici Forneli v Trstu sta ukradla trgovski vajenec O. Presel in brivski učenec K. Moženi neki prostitutki torbico, v kateri je bilo 300 kron denarja, zlat prstan in 1 m dolga zlata ovratna verižica. Policija je zasačila mlada tatova v sosedni tolerančni hiši. Ukradene stvari sta tatova neznano kam skrila.

Vsled mržnje do vojaškega stana je pobegnil od 17. pešpolka v Ljubljani novinec Josip Golob doma iz Trsta. Prišel je preobležen v navadno obleko peš v Trst, kjer so ga aretirali.

KOROŠKO.

Nevarna rešitev. Dne 27. okt. zvečer je prišel delavec v celovški mestni elektrarni Gustav Skribot k svoji sestri Alojziji Wiederschwinger in jo je prosil prenočišča. Sestra mu je odkazala posteljo v kuhinji, sama pa je šla spat s svojima otrokoma v sosedno sobo. Okoli 12. ure se je zbudila in je začutila hud smrad po plinu. Obenem je zaslišala iz kuhinje obupne klice. Ker je našla kuhinjska vrata zaklenjena je odprla okno v sobi in začela klicati na pomoč. Klice je slišal mestni zdravnik dr. Schenn, ki se je ravno vrnil iz gledišča. Šel je v spremstvu dijaka Stöckla in služkinje Tilianove v omenjeno stanovanje. Ko je vlomil kuhinjska vrata, je nastala v kuhinji eksplozija in naenkrat je bila kuhinja v ognju. Rešitelje je objel plamen, ki jih je več ali manj opekel. V kuhinji so našli na tleh Skribota težko opečenega. Fant se je hotel usmrtiti s tem, da je odprl plin v kuhinji. Ko je slišal, da pridejo rešitelji, je plin užgal. Dr. Schenn, ki je dobil le lahke opekline, ga je obvezal in ga poslal z dijakom Stöcklom, ki je tudi precej poškodovan, v deželno bolnišnico. Služkinja Tilianova, ki je tudi lahko opečena, je ostala v domači oskrbi.

NAZNANILO.

Rojakom v Gilbert, Minn., in okolici naznanjam, da sem kupil ŽAGO NA GASOLIN za žagati drva. Cene so po dogovoru. Izdelujem bolje kot drugi in malo ceneje.

Math. Pangešič,
Pettit Location, Gilbert, Minn.
(2x 17&22—11)

OPOMIN
iz Milwaukee, Wis.

Tem potom opominjam vse one rojake, ki mi kaj dolgujejo, da poravnajo svoj dolg v teku 14 dni, ker inače sem primoran vse dolžnike obelodaniti s polnim imenom.

Frank Anzelj,
Saloon and Rooming House,
173 S. Water St., Milwaukee,
(15-18—11) Wis.

Edina zaloga
Družinskih in Blaznikovih
PRATIK
za leto 1914.

1 iztis stane . . .	10c.
50 iztisov stane .	$2.75
100 iztisov stane .	$5.00

Cene Blaznikove pratike so iste.
V zalogi:
UPRAVNIŠTVA "GLAS NARODA",
82 Cortlandt St., New York
ali pa:
6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

PRVA HRVAŠKO-SLOVENSKA TOVARNA TAMBURIC V AMERIKI

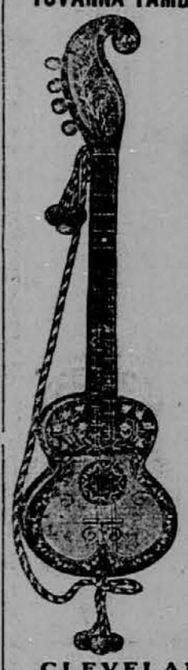

priporoča se vsem Slovenskim tamburaškim zborom, kakor tudi posameznikom, ki ljubijo tambure. V tej tovarni se izdelujejo tambure po **najnovejšem sistemu in najpopolnejših umetniških načrtih.**

Okrašene so z biseri in vsakovrstnimi rožami.

Velika zaloga vsakovrstnih godal in najboljših gramofonov ter finih slovenskih plošč i. t. d.

Veliki ilustrovani cenik s sliksmi pošljem vsakemu zastonj.

Ivan Benčič
4054 St. Clair Ave.,
CLEVELAND, OHIO.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim našim naročnikom in ostalim rojakom v državi Pennsylvania naznanjamo, da je naš posebni zastopnik za to državo splošno znani rojak

g. MIKE BAMBICH,
929 Talbot Ave., Braddock, Pa.,

kateri je od nas pooblaščen pobirati naročnino za naš list in knjige, vsled česar ga rojakom najtopleje priporočamo.

Upravn. "Glas Naroda".

PROŠNJA.

Rojak Jakob Vertin, kateri se nahaja že več let v bolnišnici državnih zaporov v Deer Lodge, Mont., prizadet od mrtvouda na levi strani, upa biti v kratkem pomiloščen po governerju v Helena, Mont. Radi njegove bolezni ne bode nikdar več mogel hoditi. Je brez denarja in vsake pomoči. Zato se obrača do svojih rojakov s ponižno prošnjo, da mu vsak po svoji moči pomagamo vsaj toliko, da si nabavi vozliček, s katerim se bode mogel voziti od hiše do hiše zadnje ure svojega obupnega življenja. Tak vozliček stane okrog $100. Torej če naberemo v 100 slovenskih naselbinah po $1, smo mu pomagali in nam se pa nič ne pozna. Rojaki, usmilimo se reveža, kateri je že preveč pretrpel za svoj nepremišljen greh. Vsak najmanjši dar bo hvaležno sprejet. Darove pošiljajte na uredništvo Glas Naroda.

Že priobčeni darovi $17.20.

Nadalje so darovali:

Curtisville, Pa.: Fran Černko $1.00.

San Francisco, Cal.: Louis Kavšek 25c.

East Palestine, Ohio: Anton Jurjavčič nabral $2.25.

Taft, Ill.: Ignac Kukman nabral $6.40.

Bristol, Ind.: Fran Gottlicher 25c.

Milwaukee, Wis.: J. Hojnik 50c.

Hallton, Pa.: J. Susman nabral $3.30.

Skupaj $31.15.

Amerika in Amerikanci
Spisal
REV. J. M. TRUNK.

Slovenic Publishing Company je prevzela v zalogo rojakom že znano knjigo **Rev. J. M. Trunka: AMERIKA IN AMERIKANCI.** Ni naš namen izreči na tem mestu kako kritiko, pač pa izjavljamo, da je to izvrstno delo, katerega bi si moral nabaviti vsak rojak v Ameriki, bodisi v lasten poduk, bodisi kot **darilo** svojcem v stari domovini, kjer se gotovo zanimajo stariši ali sorodniki za deželo, v kateri biva kak član družine. Knjigo krasi nebroj lepih ilustracij, fotografij društev in posameznikov, na katerih bo marsikdo zapazil ali samega sebe, ali pa dragega znanca iz sedanjih ali preteklih dni. Čudimo se le, da je povpraševanje po knjigi primeroma majhno, menda raditega, ker se ni vprizorilo zanjo kričeče reklame, s katero se spravi v svet marsikatero drugo, veliko manj vredno knjigo. Posebno primerna je knjiga kot božični dar, ki ima trajno vrednost. Cena elegantno v platno vezani knjigi je **$2.50 s poštnino vred.** Za isto ceno se odpošlje knjigo na katerikoli naslov v stari domovini.

Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York, N.Y.

Rad bi izvedel za svojega brata FRANKA KRAMARIČ. Doma je iz Črnomlja na Kranjskem in je po poklicu krojač. Jaz sem prišel iz starega kraja in bi rad z njim govoril. Prosim cenjene rojake, če kedo ve, kje se nahaja, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Joseph Kramarič, 4526 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. (15-18—11)

Kje je ANDREJ KORDIŠ? Doma je iz Loža. Pred 3. leti je bil v Mississippi. Kje se sedaj nahaja, mi ni znano. Prosim cenjene rojake, ako je kateremu znan njegov naslov, naj ga mi naznani. — Anton Ule, 1375 E. 39th St., Cleveland, Ohio. (15-18—11)

Josip Scharabon
blizu Union postaje
415 West Michigan St.,
Duluth, Minn.
Pošiljam denar v staro domovino in prodajam parobrodne in železniške listke.

Trgovec z zlatnino
M. POGORELC,
29 E. Madison St. — Room 1112,
Chicago, Ill.
Opomba: Pazite na oglas v sobotnih številkah.

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA
iz najboljšega grozdja.

Lansko rudeče vino po 40¢ gal., lansko belo vino po 45¢ gal. in najboljše staro belo vino po 50¢ gal. 100 proof močan tropinjevec 4½ galone $12, 10 galon pa $25. **Vino pošiljam po 28 in 50 gal. Vinarna in distillerija blizo postaje.**

Pošljite vsa pisma na:
Stephen Jackse,
Box 161. St. Helena, Cal.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom Slovencem in Hrvatom naznanjam razprodajo svojega naravnega domačega vina. Cena belemu vinu je 40—45 in 50 c galon, črnemu vinu pa 30—35 in 40 c galon s posodo vred. Manjših naročil od 28 galon ne sprejmem. Z naročilom pošljite polovico denarja in ostanek se mi pošlje ko vino sprejmete. Za obilo naročil se toplo priporočam posestnik vinograda

FRANK STEFANICH, R. R. 7, Box 124, Fresno, Cal.

Kedor izmed rojakov iz okolice Trinidad, Colo. želi moje vino, naj se obrne na:

Mr. FRANK KREK, 213 W., Main St., Trinidad, Colo.

ker on ga naroča po cele kare.

Največ denarja iz Amerike
nalaga se v

MESTNI HRANILNICI LJUBLJANSKI
v Ljubljani v Prešernovi ulici št. 3, Kranjsko.

Denarni promet koncem leta 1912 je znašal nad . . . . 660 milijonov kron.

Hranilnih vlog nad 42 milijonov kron. **Rezervnega zaklada nad 1,300.000 kron.**

Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po

4½%

brez odbitka.

Nevzdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Za varnost vloženega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in vso davčno močjo. **Izguba** vloženega denarja je **nemogoča,** ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi **izključena vsaka špekulacija** z vloženim denarjem.

Zato vlagajo v to hranilnico **sodišča** denar **mladoletnih otrok** in **varovancev, župnišča cerkven, in občine občinski denar.** Tudi iz **Amerike** se nalaga **največ denarja v to hranilnico.**

Naš dopisnik v Zjed. državah je že več let

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., NEW YORK. **6104 St. Clair Ave., N. E., CLEVELAND, O.**

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" priredil J. T.

(Nadaljevanje.)

— "Pod ničlo. Ne morem si misliti, kako da ni moj oče, ki je do tedaj držal toliko na manire, na to mislil, da mora izdati nemožnost te ženske pravi vzrok njene navzočnosti pri njem. Moja mati mu je dala opaziti, da ta ženska ničesar ne ve; on pa je odgovarjal v tonu, ki ni dovolil ugovora, da bo obdržal to mlado in zanimivo vdovo pri sebi, pa naj bo že učena ali ne. Služba da ji je pač že odkazana. Kasneje sem tudi zvedela za pravi vzrok; moja uboga mati pa ga je uganila, in bila globoko potrta zbog tega, dasi tožila manj čez nezvestobo mojega očeta kakor čez motenje hišnega miru in čez slab zgled."

— "Celo s stališča svoje nespametne ljubezni je računal Vaš gospod oče, kakor se meni zdi, napačno, ko je vsprejel to žensko v svojo hišo."

— "Vaše začudenje bi se podvojilo, če bi vedeli, da je moj oče najponosnejši mož, kar jih poznam; da je pozabil na tak način vsak obzir in vso spodobnost, moral je stati popolnoma pod brezmejnim uplivom madame Roland. In ta upliv je bil tem gotovejši, ker ga je skrivala pod videzom velikel jubezni do njega."

— "Kako star je bil tedaj Vaš gospod oče?"

— "Približno šestdeset let."

— "In je verjel na ljubezen te mlade ženske?"

— "Moj oče je bil prej eden najbolj finih gospodov in madame Roland, ki je sledila svojemu nagonu ali nasvetom —"

— "Nasvetom? In kdo ji je mogel dati nasvete?"

— "To Vam takoj povem. — Ženska, ki je pač pogodila, da možu, ko je imel srečo z ženskami v starosti laskanja o njegovih telesnih vrlinah tem bolj prija, ker ga pominjajo na najlepšo dobo njegovega življenja, se je laskala mojemu očetu, boste-li verjeli, glede miline in časa njegovih potez, glede neprekosljive krasote njegovih bokov, — in on je imel šestdeset let; vsak ceni svoj zdrav razum, on pa se je vjel slepo v to tako nerodno mu nastavljeno zanjko. To je bil in je brez dvoma še vedno vzrok upliva, ki ga ima ta ženska nanj. — Kljub svojim žalostnim mislim se ne morem vzdržati nekakega smehljaja, če se spomnim, da sem pred svojo poroko pogosto slišala govoriti in trditi madame Roland, da je "prava zrelost", najlepša starost v življenju in da pričenja ta "prava zrelost" s petinpetdesetim ali šestdesetim letom."

— "V starosti Vašega očeta."

— "Da. Tu šele dosežejo, je trdila madame Roland, duh in izkušnja vrhunec razvitka. Tu šele uživa mož, ki stoji na visoki družabni stopnji, svoj popolen ugled, ki ga je mogel doseči, tu šele zadobi njegove poteze in čar njegovega obnašanja najvišjo popolnost, kajti obraz kaže v tej starosti neko redko, božanstveno mešanico ljubke in očarljive veselosti in nežne resnosti. Tako in podobno je madame Roland vedno zatrjevala."

Rudolf se ni mogel vzdržati nasmeška nad ironično vnemo, s katero je slikala gospo pl. Harville svojo mačeho.

— "Nekaj", je rekel markizi, "ne oprostim smešnim ljudem nikdar —"

— "Kaj?"

— Hudomušnost; ona ovira, da se jim ne moremo smejati popolnoma mirno."

— "Mogoče je to od njih dobro preračunano", je odvrnila Klementina

— "Pač verjamem in škoda je, kajti če bi n. pr. mogel pozabiti, da Vam je ta madama Roland bržčas mnogo gorja prizadejala, bi se prav od srca nasmejal nad iznajdbo "prave zrelosti", neumne mladosti pri štiridesetih letih itd.

— "Moj oče se počuti vsaj, kakor si mislim, v iluzijah srečnega, s katerimi ga obdaja moja mačeha."

— "Brez dvoma trpi tudi, že zdaj kaznovana radi svojega henjenja, posledice svoje strastne ljubezni, ki jo je navidezno kazala. Vaš gospod oče jo je prijel za besedo in sedaj po obdaja s samoto in ljubeznijo.. — Dovolite, da Vam rečem, življenje Vaše mačehe mora biti ravnotako neznosno kakor je srečno ono njenega soproga. Predstavljajte si ponosno veselje moža pri šestdesetih letih, ki je navajen sreče pri ženskah in si domišlja, da ga vedno strastno ljubi mlada ženska, da se rada ž njim zapre pred celim svetom."

— "Ker se počuti moj oče srečnega, se mogoče ne smem pritoževati nad madame Roland. Toda njeno grdo obnašanje napram moji materi in morda le preuplivna vloga, ki jo je igrala pri moji poroki, mi vliva nenaklonjenost do nje", je rekla gospa pl. Harville po kratkem obotavljanju.

Rudolf je pogledal začudeno.

— "Gospod pl. Harville je Vaš prijatelj", je nadaljevala Klementina s trdnim glasom. — "Vem, kako pomembne in važne so besede, ki sem jih ravnokar izrekla. — Takoj pa mi boste tudi rekli, če so resnične. — Še se pomudim pri madame Roland, ki mi je bila določena za vzgojiteljico kljub njeni pripoznani nezmožnosti. O tem je imela moja mati z mojim očetom neprijeten pogovor in mu tudi rekla, da se ne prikaže toliko časa k mizi, dokler ne zapusti madame Roland hiše. Moja mati je bila poosebljena nežnost in srčna milina, če pa je šlo za njeno čast, pokazala je neverjetno trdnost. Moj oče se ni dal ukloniti, mati pa je držala svojo besedo. Od tega trenutka dalje sva živeli samo v njeni sobi. Kakor napram materi, tako je postal oče tudi meni nasproti hladen, medtem ko je igrala madame Roland že tudi javno vlogo hišne gospodinje, — vedno pod krinko kot moja vzgojiteljica."

— "H kakim posebnostim zapelje slepa strast celo najodličnejše duhove! In tedaj so ljudje ponosnejši, če se hvali lastnosti, ki jih sploh niso ali pa jih nič več nimajo, kakor če se hvali one, ki smo jih res imeli. Možu pri šestdesetih letih dokazati, da je star trideset, je višek laskanja: čim nerodnejše je, tem več uspeha ima. — To vemo mi knezi najbolje."

— "Na njih se poskuša tolikokrat —"

— "V tem oziru se je ravnalo z Vašim očetom kakor s kraljem. — Toda Vaša gospa mati je morala neznosno trpeti pri tem."

— "Bolj radi mene kakor radi sebe, kajti mislila je na bodočnost. — Njeno zelo dvomljivi zdravstveno stanje je bilo vedno obobupnejše; zbolela je resno; nesreča je hotela, da je umrl hišni zdravnik, gospod Sorbier, do katerega je gojila mati največ zaupanja. Madame Roland pa je imela nekega Italijana, ki je bil baje zelo pripraven, kot zdravnika in prijatelja; moj oče ga je večajih rabil, in ker se je pri tem dobro počutil, ga je predlagal tudi moji materi, ki ga je žalibog tudi vzela. — Zdravil jo je v njeni zadnji bolezni." Pri teh besedah so se napolnile oči gospe pl. Harville so solzami. "Sramujem se, Vam priznati to slabost", je pristavila, "a samo okolnost, da je priporočila mojemu očetu tega zdravnika madame Roland, je vzbudilo (ne da bi imela tedaj za to kak vzrok) v meni nevoljo. Vsa v skrbeh sem opazila, da mu je moja mati zaupala; vendar kar se tiče znanja, je doktor Polidori —"

— "Kaj pravite?" jo je prekinil Rudolf.

— "Kaj Vam je?" je vprašala Klementina preražena nad izrazom v Rudolfovih potezah.

— "Ne, ne", je govoril Rudolf sam pri sebi, "motim se, brez dvoma. Pet do šest let je že pretklo, ko se mi je reklo, da je Polidori že dve leti, a pod napačnim imenom v Parizu. — On je, ki sem ga včeraj videl, oni slepar Bradamanti. Seveda — dva zdravnika istega imena, — to bi bil pač redek slučaj. — "Gospa markiza", je nadaljeval Rudolf naglas, "par besed o Polidoriju; koliko je bil star ta Italijan?"

— "Kakih petdeset let."

— "Njegova postava, — njegov obraz?"

— "Bil je teman. — Nikdar ne bom pozabila sivih oči in nosu, ki je bil ukrivljen kakor orlovski nos —"

— "On je! On je!" je vzkliknil Rudolf.

Za smeh in kratek čas.

TAKO JE.

— Ravno tukaj čitam: "Velblod lahko dela cel teden, ne da bi bil.

— No, pri nas je ravno obratno.

Moderna dama.

Ko je stara 17 let sanja o ljubezni.

Z 18 začne koketirati.

Z 19 hrepeni po zlatnini in lepih oblekah.

Z 20 po bogatem možu.

Zakon.

Prva hišna: Kje so bili pa vaši letos?

Druga hišna: Gospa je šla na jug, gospod pa na sever.

Prva hišna: Tako, tako... gospod je pač tako mrzel, da se je šla gospa na jug gret, in gospa je gospodu tolikrat zakurila doma, da se je šel na sever hladit...

Tudi nekaj.

— Eh, milostiva... vi ste se lani tudi udeležili tekmovalnega sankanja, sem slišal. Kako je pa izpadlo?

— O, izvrstno, moja prijateljica je dobila prvo darilo, jaz pa prvega razsodnika.

Enfant terrible.

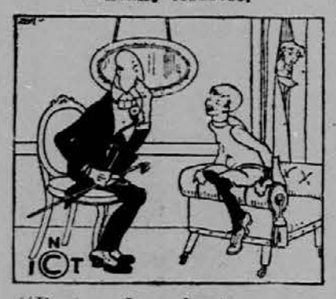

"Boste že enkrat resno začeli?"

"Kako misliš to?"

"No, moja sestra je rekla včeraj: kdaj pa začne ta tepec resno?"

Prepozno.

— Slišite, vi ste pa čuden poštenjak... včeraj ste mi menjali bankovce in ste mi med drugimi dali ponarejeno krono.

— Tako? No, jo pa dajte nazaj...

— Ja, to pravite zdaj, ko sem jo že v trafiki zamenjal.

V zadregi.

Krojač: Slišite, gospod... vse kar je prav.... danes se ne dam odpraviti... jaz moram danes na vsak način nekaj denarja dobiti.

Dolžnik: Jaz tudi... na vsak način... kaj pravite, kako bi to naredila?

Nov klobuk.

Tako je!

— Kdo pa so ti trije gospodje, ki se vedno sučejo okrog tvoje sestre?

— Eden je bil njen ženin, eden je njen ženin, eden pa še bo.

Vseeno.

Kondukter: Oprostite, gospod, ali vi imate vozni listek za osebni vlak, to je pa brzovlak.

Gospod: No, zaradi mene lahko počasneje vozi.

Kritika.

Gospodar (opazuje novega čestilca svoje hčere, ki prvič pri njem obeduje): "Kako domače ti že je... kakor bi se hotel že jutri ženiti!"

HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL,
1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

431 parnikov 1,306,819 ton.

Hamburg-American Line.

Največja parobrodna družba na svetu.

Regularna, direktna, potniška in ekspresna proga med:

NEW YORKOM in HAMBURGOM,
BOSTONOM in HAMBURGOM,
PHILADELPHIO in HAMBURGOM,
BALTIMOREM in HAMBURGOM

oskrbljena z največjim parnikom na svetu
"IMPERATOR",
919 čevljev dolg, 50,000 ton,
in z velikimi poznanimi parniki:
Kaiserin Aug. Victoria, America, President Lincoln, President Grant, Cleveland, Cincinnati Patricia, Pretoria, Pennsylvania, Graf Waldersee, Prinz Adalbert, Prinz Oskar, Bosnia, Salamanca, Arcadia in Barcelona.

Najboljši ugodnosti v medkrovju in tretjem razredu.
NIZKE CENE.
Izvrstna postrežba za potnike.
Za vse podrobnosti obrnite se na

Hamburg-American Line,
41 Broadway, New York City
ali lokalne agente

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kteri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI
HOTEL
AUGUST BACH,
145 Washington St., New York,
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

Pozor, rojaki!

Dobil sem iz Washingtona za svoje zdravilo serijalno številko, ktera jamči, da so zdravila prava in koristna. Po dolgem času se mi je posrečilo iz najti pravo Alpen tinkturo in Pomade proti lasadanju in za rast las, kakorne [illegible] avstriji ni bilo, od katere moškim in ženskim gosti in dolgi lasje rastejo popolnoma zastonj in ne bodo več izpadali, ter do ostali. Revne take moškim, v 6. tednih krasni brki popolnoma zrastejo, Reumatizem v rokah nogah in križičah v 8 dneh popolnoma ozdravim, korja očesa bradavice, potne noge in osebline se popolnoma odstranijo. Da je to resnica, zamečim z $600. Pišite po ceník, katerega ponižno zastonj.

JAKOB VAHČIČ
P. O. Box 69 Cleveland, O.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRŽ. NAROČITE SE NANJ.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštnih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

ZEELAND 11,904 ton
FINLAND 12,760 ton

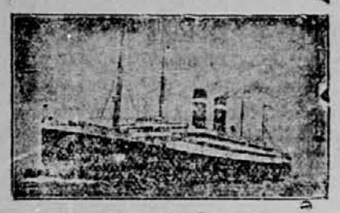

KROONLAND 12,760 ton
VADERLAND 12,017 ton

LAPLAND 18,634 ton.

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, za Ogrsko, Slovensko, Hrvatsko, in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrovja. Tretji razred obstoji od malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožne listke obrniti se je na:

RED STAR LINE

No. 9 Broadway NEW YORK. | S. E. cor. La Salle & Madison Sts., CHICAGO, ILL. | 333 Main Street, WINNIPEG, MAN.
84 State Street, BOSTON, MASS. | 1306 "F" Street, N. W. WASHINGTOWN, D. C. | 319 Geary Street, SAN FRANCISCO, CAL.
1319 Walnut Street, PHILADELPHIA, PA | 219 St. Charles Street, NEW ORLEANS, LA. | 121 So. 3rd Street, MINNEAPOLIS, MINN.
619 Second Ave., SEATTLE, WASH. | 11 & Locust Streets, ST. LOUIS, MO. | 31 Hospital Street, MONTREAL, CANADA.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

Francoska parobrodna družba.

Direktna črta
do HAVRE, PARIZA, ŠVICE, INOMOSTA in LJUBLJANE
Poštni Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE" na dva vijaka | "LA SAVOIE" na dva vijaka | "LA LORRAINE" na dva vijaka | "FRANCE" na štiri vijak

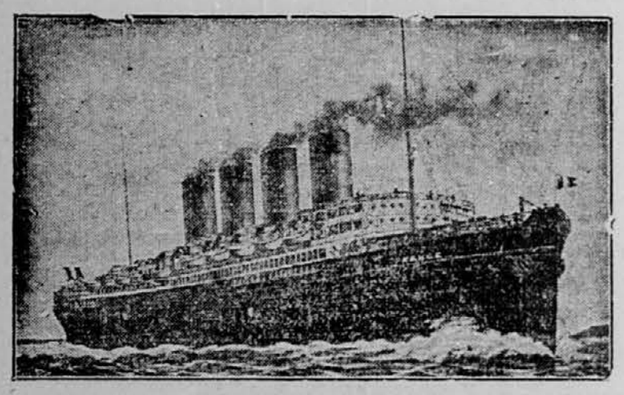

Poštni parniki so:
"CHICAGO" "LA TOURANE" "ROCHAMBEAU" "NIAGARA"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,
corner Pearl St., Chesebrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča štev. 57 North River in ob sobotih pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA PROVENCE 19. nov. 1913. *LA SAVOIE 10. dec. 1913.
†FRANCE 26. novembra 1913. †FRANCE 17. dec. 1913.
*LA LORAINE 3. dec. 1913. *LA LORRAINE 24. dec. 1913.

POSEBNA PLOVITBA V HAVRE:

*ROCHAMBEAU odpl. s pom. št. 57. dne 15. nov. 1913. ob 3 pop.
*CHICAGO odpl. s pom. št. 57. dne 22. nov. 1913. ob 3. popoldne
†ROCHAMBEAU odpl. s pom. štv. 57. dne 13. dec. 1913. ob 3 pop.
*CHICAGO odpl. s pom. št. 57. dne 27. dec. 1913. ob 3 popoldne.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.
Parniki s križem imajo po štiri vijake.

Avstro-Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

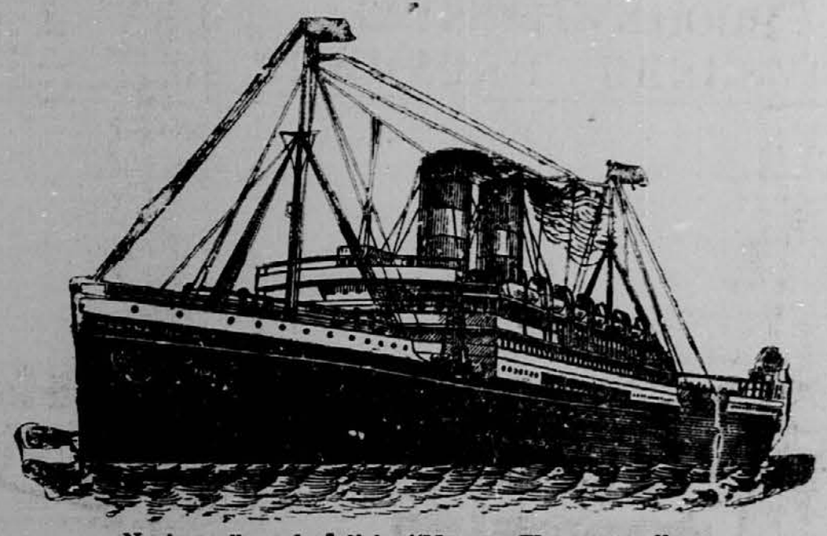

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cena vožnih listkov z New Yorka za III. razred so do:

TRSTA	$36.00
LJUBLJANE	$37.18
REKE	$36.—
ZAGREBA	$37.08
KARLOVCA	$37.25

Za Martha Washington in Kaiser Franz Josef I. stane $3.00 več.

Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brezžični brzojav
ALICE, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA, OCEANIA, KAISER FRANZ JOSEF I.

II. RAZRED do:
TRSTA ali REKE: Martha Washington in Kaiser Franz Josef I. $65.00, drugi $50.00 do $65.00.

Phelps Bros & Co., Gen. Agents, 21 Washington Street, NEW YORK.